Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 521
Vineri 24 aprilie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

In cinstea zilei de 1 Mai

Să ne îndeplinim angajamentele luate

S.M.T.-uri care și-au realizat planul pe campanie

Pînă acum cîteva zile S.M.T.-urile din întreaga țară au executat pe ogoarele gospodăriilor colective, cooperativelor de producție și întovărășirilor agricole 1.307.862 de hantri, ceea ce reprezintă 68,4 la sută din sarcina de plan a campaniei de primăvară. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de către S.M.T.-urile din regiunile Suceava și Timișoara, care și-au îndeplinit sută la sută planul, Craiova (85 la sută), Bacău (83,9 la sută), Iași (83,2 la sută) și Ploești (80,3 la sută).

Un număr mare de S.M.T.-uri au și îndeplinit planul de producție din campania de primăvară. Printre acestea sînt stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Suceava și Timișoara, Podul Iloaiei, Frumușica și Huși-Iași, Grădiștea-București, Tg. Neamț-Bacău, Tecuci-Galați, Independența, M. Kogălniceanu și Sibioara-Constanța.

In întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai, brigăzile de tractoare care au obținut cele mai frumoase succese sînt cele conduse de tov.: Dicu Dumitru, (brigada 9-a de la S.M.T. Huși) care a realizat planul în procent de 157 la sută, Tibu Teodor (brigada 8-a de la S.M.T. Frumușica-Iași) care a realizat planul în proporție de 145 la sută, Cropaciuc Gh (brigada 9-a de la S.M.T. Freidorf-Timișoara) care are realizări de 134 la sută față de plan și Natrapei Gh. (brigada 3-a S.M.T. Miercurea Sibiu-Hunedoara) 123 la sută.

Importante depășiri ale planului de producție au obținut tractoriștii: Florea Ion de la S.M.T. Miercurea Sibiu, care a realizat planul în procent de 310 la sută, Voinea Oprea de la S.M.T Remus Opreanu-295 la sută, Roz Ștefan de la S.M.T. Tișnad, regiunea Baia Mare — 245 la sută și Bayer Marin de la S.M.T. Rupea, regiunea Stalin — 233 la sută.

ÎN RASADNIȚE

La gospodăria de stat Rîfov, regiunea Ploești, terenurile destinate producerii de legume și zarzavaturi au fost pregătite din vreme. Acum răsadurile sînt plantate în cîmp. In fotografie: muncitori din brigada lui Ivanov Grigore, scoțînd răsadurile pentru a fi transportate în cîmp.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Sarcini de seamă ale organizațiilor sindicale

N. POPESCU
președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură

Ne mai despart numai puține zile de 1 Mai, sărbătoarea oamenilor muncii din lumea întreagă. In întîmpinarea acestei mărețe zile, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din unitățile agricole și silvice de stat, colectiviștii, întovărășiții și ceilalți țărani muncitori din țara noastră, se străduiesc să obțină cît mai de seamă succese în muncă.

In acest an, oamenilor muncii de pe ogoarele patriei noastre, le-au fost asigurate de către partid și guvern condiții cu mult mai bune de lucru decît în anii trecuți. S.M.T.-urile și gospodăriile de stat au fost înzestrate cu un număr sporit de tractoare și mașini agricole, s-au trimis pe ogoare cantități mai mari de îngrășăminte chimice, la sate au fost repartizați să muncească un număr și mai mare de noi absolvenți ai școlilor medii tehnice agricole și silvice și ai facultăților de agronomie. De asemenea, în acest an, planurile de producție în unitățile agricole de stat au fost întocmite mai din timp, încît muncitorii au cunoscut temeinic sarcinile ce le stau în față. Ei au putut astfel să-și ia angajamente concrete în ce privește creșterea producției agricole și a productivității muncii.

Știrile ce ne sosesc din diferite colțuri ale țării, ne arată că în întrecerea socialistă ce se desfășoară pentru îndeplinirea planului de însămînțări din primăvara acestui an, oamenii muncii de pe ogoare au obținut succese cu mult mai mari față de anii trecuți. Pînă acum, în întreaga țară au fost însămînțate 4.128.743 ha., ceea ce înseamnă 3.409.322 ha. mai mult față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Frumoase rezultate s-au dobîndit în primul trimestru al anului și în sectorul zootehnic. Fermele de elită și celelalte unități agricole de stat și-au sporit numărul animalelor, păsărilor și stupilor; gospodăriilor colective și celor de stat li s-au repartizat 5.200 de vaci peste 45.500 de oi, și 3.000 de scroafe de rasă, s-au amenajat cu posibilități locale trei centre noi de incubație la Buzău, Orăștie și Reșița etc.

Un sprijin prețios pentru obținerea acestor rezultate îl dau organele sindicale din sectorul agricol de stat. Ca urmare a îmbunătățirii muncii sindicale, datorită măsurilor luate de către Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., comitetele sindicale din unitățile agricole de stat au participat efectiv la elaborarea și prelucrarea planurilor de producție. In felul acesta, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii au putut cunoaște mai temeinic obiectivele concrete ale planurilor de producție și posibilitățile pe care le au pentru depășirea acestor planuri. De pildă, în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, pînă acum cîteva zile, mecanizatorii din multe S.M.T.-uri au îndeplinit întregul plan de producție al campaniei de primăvară. Numeroase brigăzi din diferite S.M.T.-uri au realizat depășiri importante de plan și economii la carburanți și piese de schimb. De asemenea la multe gospodării de stat cum sînt Dragalina-București, Jeamul Mare și Variaș-Timișoara, Poiana-Craiova și altele, s-au terminat nu numai însămînțările din epoca I-a, dar și cele din epoca II-a.

Comitetele sindicale din unitățile agricole și silvice de stat, cu sprijinul consiliilor sindicale regionale și raionale au fost îndrumate să orienteze întrecerea socialistă a oamenilor muncii în așa fel, încît întreaga activitate a acestora să se desfășoare sub semnul luptei pentru realizarea sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958. In această privință, merită să fie subliniat faptul că pînă acum cîteva zile au fost însămînțate 508.365 hectare cu floarea-soarelui, adică mai mult cu 384.806 hectare față de perioada corespunzătoare a anului 1958 și 201.142 ha. cu sfeclă de zahăr, adică mai mult cu 151.731 ha. față de aceeași dată a anului trecut. De asemenea, numeroase brigăzi de tineri și vîrstnici din sectorul agricol de stat au participat și participă la lucrări de îmbunătățiri funciare pentru redarea către agricultură a unor întinse terenuri care erau pînă acum neproductive. Mobilizați de către sindicate, mii de oameni ai muncii din unitățile agricole de stat au participat și la munca pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii.

Deosebit de important este faptul că la toate aceste acțiuni, organele noastre sindicale au muncit în așa fel încît tehnicienii, inginerii și funcționarii să fie îmbinați și convinși că bunăstarea lor și a întregului colectiv depinde de felul în care fiecare în parte contribuie la îndeplinirea și depășirea sarcinii de plan.

Pentru atingerea acestor țeluri, în fața oamenilor muncii din unitățile agricole de stat stau și de aci înainte sarcini de deosebită însemnătate.

Este necesar în primul rînd, ca în organizarea și conducerea întrecerii socialiste, comitetele sindicale să țină seamă de sarcinile trasate de către plenara C.C.S. din august 1958. Esențialul în întrecerea socialistă este ca întreaga masă a lucrătorilor din S.M.T.-uri, G.A.S.-uri, Centre Mecanice, I.C.A.R.-uri, I.C.Z.-uri etc. să fie ridicată la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor, fiind dezvoltat spiritul de într-ajutorare tovărășească. Demn de urmat este exemplul tehnicienilor, inginerilor și fruntașilor în producție din S.M.T.-uri cum sînt: Cobadin-Constanța, Cioara Doicești-Galați, Hărman-Stalin, C.M. Arad și altele, care nu se mulțumesc numai cu succesele proprii, ci îi ajută în muncă și pe tovarășii lor cu mai puțină experiență și cu un mai mic grad de calificare.

In întrecerea socialistă, un obiectiv de cea mai mare importanță, trebuie

(Continuare în pag. 4)

În raioanele Urziceni și Filimon Sîrbu

Insămînțatul porumbului trebuie urgentat

Cine se scoală de dimineață..

„Cine se scoală de dimineață, departe ajunge", spune o vorbă bătrînească. Adînc pătrunse de tîlcul acestei înțelepte zicale, multe din conducerile unităților agricole cooperatiste și de stat din raioanele Urziceni — regiunea București — și Filimon Sîrbu — regiunea Galați, organizîndu-și din timp munca și folosind cu pricepere mijloacele de lucru au izbutit să însămînțeze la vreme culturile de orz, ovăz, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, porumb etc. Gospodăria colectivă „Victoria socialismului" din satul Perișoru, raionul „Filimon Sîrbu", bunăoară, mobilizînd la semănat toate forțele de care dispune și primind sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Iancu, a terminat de însămînțat de mai bine de o săptămînă cele 740 de ha. cu porumb. Paralel cu însămînțările, membrii gospodăriei au grăpat întreaga suprafață cu culturi de toamnă, iar în ultima vreme au executat prima prașilă la floarea-soarelui (230 de ha.) și sfeclă de zahăr (50 de ha.).

Asemenea colectiviștilor din Perișoru, rezultate bune în executarea muncilor de primăvară au dobîndit și membrii gospodăriilor colective „Al doilea Congres al P.M.R." din Amara, „Mihail Eminescu" din Surdila-Greci — raionul Filimon Sîrbu — „Ion Fonaghi" și „Lupeni" din comuna Ion Roată — raionul Urziceni — care au terminat sau sînt pe terminate cu însămînțatul porumbului.

In ce privește gospodăriile de stat trebuie arătat că și acestea sînt avansate cu semănatul porumbului. Unele din ele, cum ar fi, de pildă, Sătucu și Ștefan Furtună, din raionul Filimon Sîrbu, sînt în momentul de față cu această lucrare terminată. Demn de subliniat este faptul că gospodăriile de stat care au isprăvit însămînțatul porumbului au trimis tractoarele și mașinile de semănat în sprijinul unităților agricole cooperatiste din comunele învecinate.

De ce atît de puțin?

Alături de aceste gospodării fruntașe există în cele două raioane și unități în care însămînțatul porumbului se execută anevoios. In comuna Manasia, din raionul Urziceni, de pildă, din cele 1.134 de hectare pe care le au de însămînțat cu porumb cele două întovărășiri agricole și cooperativa agricolă de producție cu rentă, fusese însămînțată pînă la 18 aprilie o suprafață destul de mică; slab se desfășoară semănatul porumbului și în unele unități agricole cooperatiste din comunele Movilița, Alexeni, Armășești și Moldoveni, din același raion. Oare tehnicienii agricoli comunali Paraschiv Stan, Petcu Victoria, Cornel Alexandru etc. sînt mulțumiți cu aceste rezultate? Lucrările de însămînțare a porumbului se desfășoară cu încetineală și în unele comune din raionul Filimon Sîrbu.

Cauza principală a întîrzierii însămînțării porumbului în cele două raioane se găsește în slaba mobilizare a țăranilor muncitori, în insuficienta îndrumare acordată de organele agricole și mai cu seamă de către cadrele tehnice de la comune și din unități. Ne-o dovedește faptul că acolo unde a existat o preocupare permanentă pentru executarea la timp a însămînțărilor, acestea au fost terminate sau se apropie de sfîrșit.

★

Dată fiind rămînerea în urmă cu însămînțatul porumbului a raioanelor Urziceni și Filimon Sîrbu, socotim că e de datoria organelor agricole raionale să ia urgent cele mai potrivite măsuri pentru intensificarea ritmului la această lucrare. Mijloace de lucru există suficiente în cele două raioane (numai cele 5 S.M.T.-uri din raionul Filimon Sîrbu au aproape 250 de semănători de porumb). E nevoie însă de mai multă mobilizare din partea sfaturilor populare comunale și de o îndrumare mai atentă din partea tehnicienilor și inginerilor agronomi. Gospodăriile agricole de stat au de asemenea datoria ca pe măsură ce termină cu însămînțatul porumbului să ajute unitățile agricole cooperatiste cu mijloacele tehnice disponibile.

V. POMPILIU

În cîteva rînduri

● Grăpatul arăturilor adînci de toamnă, cu ajutorul căruia poate fi menținută în pămînt umiditatea, s-a executat pînă acum în procent de 86 la sută. La gospodăriile de stat, această lucrare s-a făcut în procent de 94 la sută, iar la cele colective de 115 la sută.

● Pe total culturi, pînă în prezent s-a realizat 66 la sută din planul însămînțărilor de primăvară. Cele mai frumoase realizări au fost obținute la aceste lucrări în regiunile Pitești (92 la sută din plan) Craiova (83 la sută) Suceava (74 la sută) și Autonomă Maghiară (73 la sută). Față de posibilitățile pe care le au, însămînțările sînt rămase în urmă în regiunile Galați (48 la sută) București (59 la sută) Oradea (60 la sută) și Timișoara (63 la sută).

Realizări ale brigăzii legumicole

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Moara Grecilor din raionul Vaslui, întîmpină ziua de 1 Mai cu noi succese în muncă. Astfel, brigada legumicolă, condusă de maistrul legumicol Teodor Rusmac, a reușit să pregătească din vreme răsadnițele calde cu varză timpurie, ardei grași, roșii, vinete etc., pe o suprafață de 240 m.p. De asemenea, au fost repicate răsadurile de roșii pentru plantarea unei suprafețe de 1 ha și s-au însămînțat aproape 15 ha cu cartofi timpurii, morcovi, mazăre pentru păstăi, ceapă și altele.

In obținerea acestor realizări s-au evidențiat muncitorii Iorgu Furnică, Petru Hariuc, Maria Niță, Virginia Antonaș și Maria Pătrăcuță.

T. I. LEUȘTEAN
corespondent

Să îngrijim cu atenție culturile de sfeclă de zahăr și de floarea-soarelui

Interviul nostru cu tov. prof. GH. VĂLUȚĂ
șeful secției de agrotehnică specială din I.C.A.R.

INTREBARE: Vă rugăm să ne spuneți, în cîteva cuvinte cum se prezintă starea de vegetație a culturilor de sfeclă de zahăr și de floarea-soarelui?

RASPUNS: Acolo unde s-a semănat de vreme, atît sfecla de zahăr cît și floarea-soarelui au început să răsară. In unele localități unde există umiditate suficientă în pămînt și o temperatură mai scăzută — mai ales în regiunile din nord și vest — sfecla de zahăr și floarea-soarelui au răsărit și se prezintă foarte bine. De asemenea în cea mai mare parte din sud-estul țării unde a plouat mai puțin, dar în schimb a fost mai cald, culturile de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui semănate de vreme au răsărit și sînt destul de bine dezvoltate.

Se constată însă că în unele părți floarea-soarelui a răsărit în etape, iar lanul prezintă goluri. Acestea se datoresc atît semănatului defectuos — prea în față — cît și puterii scăzute de germinație a seminței. Acolo unde se observă goluri în lanurile de floarea-soarelui sau de sfeclă de zahăr este necesar să se treacă îndată la completarea lor cu sămînță ținută timp de 24 de ore în apă. Dacă aceste goluri sînt completate fără întîrziere cu sămînță umezită, floarea-soarelui va răsări în cîteva zile și plantele rezultate din aceste semințe vor da o producție normală.

INTREBARE: Ținînd seama de faza de vegetație a culturilor și de faptul că în pămînt există umezeală puțină, ce alte lucrări recomandați să se facă în acest sezon în scopul întreținerii culturilor?

RASPUNS: In regiunile unde nu a plouat suficient și în pămînt se află umiditate puțină se recomandă următoarele lucrări: dacă plantele au răsărit complet și se văd bine rîndurile, se va face prășitul pentru a distruge buruienile care au început să apară în număr destul de mare. In cazul cînd plantele încă nu au răsărit îndeajuns, se va face o prașilă oarbă, lucrare recomandată mai ales la sfecla de zahăr. Această operație are efect foarte bun prin faptul că distruge buruienile, mobilizează solul la suprafață și păstrează o cantitate mai mare de apă la îndemîna tinerelor plante. Prașila oarbă se face în față.

Din exeperiențe și din observații s-a constatat că în perioadele secetoase, prin prașile repetate ajutăm foarte mult plantelor să se mențină într-o stare bună de vegetație; ele devin mai puternice și înfruntă mai ușor condițiile de climă vitrege. De aceea, în momentul de față aplicarea prașilelor este o măsură necesară.

O lucrare care trebuie făcută concomitent cu prășitul sau chiar înainte de acesta este răritul. Din cauza timpului secetos și a primejdiei atacului de dăunători, se recomandă ca răritul plantelor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui să nu se facă definitiv. Se vor rări numai plantele care se află în pîlcuri prea dese. Răritul definitiv se va executa mai tîrziu, după ce pericolul dăunătorilor a trecut sau s-a micșorat.

Plantele rărite la vreme cresc mai bine și dau producții mai mari. Atît la sfecla de zahăr, cît și la floarea-soarelui are o mare importanță pentru reușita culturii, combaterea la vreme a dăunătorilor care pot provoca pagube foarte mari, mai ales în anii secetoși. Pentru a preîntîmpina pierderile de recoltă este necesar ca îndată ce plantele au răsărit iar rîndurile se observă bine să se trateze culturile cu hexacloran prin prăfuire.

INTREBARE: După cum se știe în anul acesta se pune mare preț pe obținerea unor recolte cît mai mari la hectar, atît la sfecla de zahăr cît și la floarea-soarelui. Am dori să ne vorbiți mai amănunțit despre modul cum trebuie aplicate în acest scop principalele măsuri agrotehnice.

RASPUNS: Am arătat mai înainte necesitatea aplicării primelor lucrări de întreținere a acestor două culturi: completarea golurilor, executarea prașilei oarbe și a prașilelor obișnuite, descoperirea și combaterea dăunătorilor etc.

Vreau să insist în mod deosebit asupra unei măsuri foarte importante și anume asupra asigurării unei densități potrivite a plantelor la unitatea de suprafață. Pentru a obține recolte bogate, este nevoie să asigurăm un număr cît mai mare de plante la hectar, bineînțeles ținînd seama de condițiile locale de sol și de climă. La sfecla de zahăr trebuie să depunem toate stăruințele ca să realizăm cel puțin 100.000 de plante la ha sau 10 plante la m.p., iar la floarea-soarelui 50.000 de plante la ha.

Revin de asemenea, asupra răritului, lucrare care trebuie făcută fără întîrziere și în condiții agrotehnice cît mai bune. La sfecla de zahăr este cel mai bine să se facă răritul cînd plantele au o pereche de frunze sau două frunze adevărate. La fel la floarea-soarelui.

O lucrare foarte importantă pentru obținerea de recolte mari este îngrășarea suplimentară care dă bune rezultate, mai ales la sfecla de zahăr. Prima îngrășare suplimentară la sfeclă se va face îndată după rărit, cînd plantele au 2—4 frunze. Celelalte îngrășări mai tîrziu. La floarea-soarelui îngrășarea suplimentară se execută cînd apare a treia pereche de frunze.

La sfecla de zahăr se recomandă să se aplice la prima îngrășare suplimentară cca. 60 kg azotat de amoniu 100 kg superfosfat și 50 kg sare potasică la hectar. Se mai poate folosi cu bune rezultate mustul de gunoi, cca. 5000 litri la hectar. La floarea-soarelui este potrivit să se administreze la prima îngrășare suplimentară 60 kg azotat de amoniu și 100 kg superfosfat la hectar.

Atît la floarea-soarelui cît și la sfecla de zahăr se poate utiliza la prima îngrășare suplimetară cenușa, în cantitate de 4—500 kg/ha.

Ing. N. FLORIAN

LA ÎNSĂMÎNȚATUL PORUMBULUI

Mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești — regiunea Ploești — se străduiesc să execute în condiții optime muncile de sezon pe ogoarele unităților agricole cooperatiste deservite. In fotografie: tractoristul fruntaș Mihai Petre lucrînd la însămînțatul porumbului pe tarlalele întovărășirii din comuna Pleașa.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pentru succese și mai mari în sectorul legumicol

Măsuri luate de către consiliul gospodăriei agricole de stat „Dunărea", regiunea Galați

Zilele trecute, s-a ținut prima ședință a consiliului gospodăriei agricole de stat „Dunărea", regiunea Galați.

In darea de seamă pe care a prezentat-o cu acest prilej, tov. Mihalache Untaru, directorul gospodăriei, a arătat între altele, că datorită organizării mai bune a muncii și introducerii metodei de gospodărire chibzuită pe secții, anul trecut, gospodăria a realizat importante beneficii: la secția Pionierul: 206.971 lei, la secția Progresul: 236.655 lei etc.

După ce a subliniat că în primăvara acestui an lucrările agricole (între care grăpatul celor 350 de ha cu grîu de toamnă, discuitul și grăpatul araturilor adînci pentru semănatul porumbului, însămînțatul cartofilor pe 100 de hectare etc.) s-au efectuat la vreme și în cele mai bune condiții agrotehnice, directorul gospodăriei a insistat în mod deosebit asupra muncilor ce mai sînt de efectuat în sectorul legumicol.

Gospodăria agricolă de stat „Dunărea" va cultiva în acest an cu legume și zarzavaturi — inclusiv culturi semincere și cartofi — 720 de hectare. In scopul începerii la vreme a însămînțărilor și transplantărilor de răsaduri de pe cei 11.233 m.p. de răsadniță, amenajările necesare în cîmp au fost terminate încă de la 1 aprilie.

Consiliul a discutat cum trebuie organizată munca brigăzii a I-a de mecanizare completă care va lucra numai la producerea de seminte de legume (prima dintre brigăzile de acest fel din țară) pentru a obține rezultate cît se poate de bune.

In această privință, tov. ing. Ciurea Niculae, mecanicul șef al gospodăriei și tov. ing. Cuș Sergiu, agronomul șef, au arătat că la cultura de ceapă este necesar să fie folosite urgent cele șase mașini M.P.S.-8 cu care se pot combate dăunătorii ce s-au ivit de curînd. Dar cum aceste mașini nu pot fi acționate fără ridicători hidraulici — iar 7 tractoare au fost trimise în gospodărie fără aceste ridicători — consiliul a hotărît să se intervie imediat la trustul Gostat Galați, spre a se procura aceste organe necesare folosirii mașinilor de prăfuit și stropit.

Consiliul a luat măsurile necesare și pentru folosirea celor 4 aspersoare cu care gospodăria a fost dotată — ca și pentru instruirea temeinică a mecanizatorilor în vederea folosirii tractoarelor H.T.Z. (repartizate suplimentar brigăzilor) la lucrările de prășit în legumicultură.

ION DRINCU

Să prevenim efectul brumelor și înghețului

Răcirea simțitoare a vremii survenită în întreaga țară în ultimele zile dă naștere pericolului brumei și înghețului local la suprafața solului. Pentru prevenirea efectului păgubitor al acestora, unitățile agricole de stat și cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodărie individuală trebuie să ia neîntîrziat măsuri de apărare a culturilor amenințate și îndeosebi a pomilor fructiferi, viilor și legumelor.

Mijlocul practic recomandat pentru a împiedica răcirea solului în cursul nopților, este producerea unei perdele de fum. În acest scop se ard materiale sau substanțe care produc fum gros ca: bălegar, gunoaie, paie umede, rumeguș, frunziș etc. Pe terenurile cu culturi, în grămezi avînd la bază diametrul de 1,5—2 m și înălțimea 1—1,5 m se așează în straturi succesive în jurul unui par de lemn, paie uscate, bălegar, frunziș sau alte materiale. Se poate folosi în amestec cu aceste materiale gudron de cărbune, ulei mineral ars etc. Grămezile se bătătoresc bine să nu aibă mult aer în interior și se acoperă cu un strat de pămînt gros de 5—10 cm. Aprinderea grămezilor se face începînd din partea de unde bate vîntul, cît mai simultan posibil, cu 2 3 ore înainte de căderea brumei sau înghețului, cînd temperatura aerului a scăzut la plus un grad, plus 0,5^{0}. Pentru aceasta se scoate parul și se introduce în locul lui paie îmbibate cu petrol, cărora li se dă foc. Perdelele de fum sînt eficace cînd temperatura aerului scade cel mult la —3^{0} —4^{0}.

O măsură bună pentru protejarea culturilor situate pe terenuri irigate, este udatul plantelor de cu seară. În acest fel se formează un microclimat favorabil care micșorează efectul dăunător al înghețului și înlătură pericolul brumei. În unitățile agricole de stat și cooperatiste să fie folosite instalațiile de ploaie artificială existente și gurile de apă prevăzute cu furtune pentru udatul culturilor.

Se recomandă de asemenea mușuroirea cartofilor, tomatelor, ardeiului și a altor plante existente în cîmp sau acoperirea lor cu cornete de hîrtie, ghivece, paie, frunziș sau chiar cu pămînt. Pe suprafețe mari mușuroirea se poate efectua cu ajutorul rariței. Plantele pot fi lăsate acoperite 2-3 zile. Nu este nevoie să fie acoperite: varza, rădăcinoasele, ceapa, care rezistă la scădere de temperatură pînă la —3^{0} —5^{0}.

Cea mai mare grijă trebuie să se acorde răsadurilor și culturilor forțate din răsadnițe care trebuie să fie acoperite noaptea cu rame, rogojini, paie, învelitori casnice etc. și să se îngroașe potecile cu bălegar proaspăt.

DIN CARNETUL DE SCRIITOR

INGINERUL colectivei

Cînd s-a prezentat să-şi ia postul în primire, în iarna anului 1954, proaspătul inginer agronom Ion Albulescu, nu împlinise încă 25 de ani. Toma Dimache, preşedintele gospodăriei colective din Făcăeni — care poartă azi numele de „Prietenia Romîno-Coreeană" — schimbă priviri semnificative cu Ştefan Mocănescu, vicepreşedintele şi secretarul organizaţiei de bază. Deşi noul agronom era un flăcău înalt, solid şi ager, preşedintele îl privea neîncrezător şi şopti secretarului, pe furiş: „Ce să priceapă brînzoiul ăsta"?

Mocănescu, mai în etate, cumpănit, şi aşezat, avea destulă experienţă de felul cum trebuie să lucreze cu oamenii, fiindcă îl învăţase partidul, în vreme ce Dimache era, de felul său, cam repezit. De aceea, îl duse pe inginer în odaia alăturată, unde se afla sediul organizaţiei de bază, îl pofti să şadă, îi oferi o ţigară, fumă şi el una, apoi porni să-l descoasă. Află că-i de fel de prin Oltenia, fecior de plugari nevoiaşi şi că isprăvise Institutul agronomic în toamna ce trecuse.

— Fii binevenit în mijlocul nostru, tovarăşe inginer! — îl firitisi Mocănescu. Cu ce ai prins mata pe la şcolile înalte unde te-au trimis statul şi partidul şi cu ce cunoaştem noi din munca de o viaţă pe tarlale, ca plugari, socot să facem treabă temeinică. Dar una îţi zic de la bun început: noi n-avem nevoie de păsări călătoare! Dacă ai chef să rămîi musafir, o vreme, nu-i chibzuit să ne-ncurci. Poate că te trage aţa spre casă — nu-i păcat... Om cere alt agronom şi pace bună!

— Am venit să muncesc, tovarăşe Mocănescu — protestă inginerul — nu să mă vîntur!

— Ei, dacă-i aşa — se-nveseli Mocănescu — să fie într-un ceas bun! Şi cu toate că sufla un crivăţ straşnic, îi spuse vesel: Nu vrei să ne vezi „moşia"?

Deşi era îmbrăcat cam subţirel, agronomul nu pregetă. Au trecut întîi pe la grajduri şi remize, apoi au luat-o pe cîmp:

— Bun pămînt, tovarăşe agronom! Dacă-i dai ce-ţi cere, te hrăneşte din belşug... Noi am început-o greu în 1950. Eram 61 de familii cu 208 ha. teren arabil şi 7 atelaje. Ne-am înmulţit însă azi: sîntem 295 de familii şi muncim pe 1.600 hectare. Dar noi, comuniştii, nu sîntem încă mulţumiţi: au rămas pe dinafară destui gospodari cu loturi individuale. Cum să-i aducem de partea noastră? Un singur mijloc e nimerit: să vadă cu ochii lor că cei din colectivă trăiesc mai bine! Şi asta se poate întîmpla doar cînd vom spori vitele şi oile; cînd vom scoate roade bogate... Iată de ce ne vei fi de mare sprijin! Pămîntul are ciudăţenii şi ascultă doar de cei ce-l înţeleg. Trebuie să ştii cum să-l îngraşi, să-l îngrijeşti, cînd să-l însămînţezi şi în ce fel să-l aperi de duşmani: secetă, buruieni, dăunători... Iar pentru toate astea, ce-ai învăţat mata la şcoli ne va prinde bine. Vrei să stai de vorbă şi cu brigadierii? Îi chemăm după-amiază la sfat...

Aşa a cunoscut pe brigadierul Ion Cucu, tată de nouă copii şi primul care a făcut cerere de înscriere în colectivă, pe Gheorghe Luca de la legumicol şi pe tinerii brigadieri de cîmp Ion Manea, Aurel Roşu şi Paraschiv Zgură. De ei s-a legat îndeosebi, fiindcă avea încredere că tineretul priveşte cu mai multă înţelegere rostul ştiinţei în agronomie şi că, împreună cu ei, va pune în practică sumedenie de metode agrotehnice înaintate pe care le studiase pe băncile Institutului. Făcură împreună sondaje în glie, Albulescu statornici prin analize componenţa solului, gradul de umiditate şi densitatea lui, învăţîndu-i cum se calculează necesarul de îngrăşăminte pe hectar.

Preşedintele Dimache îl vedea stînd de vorbă pînă seara tîrziu cu tinerii brigadieri, iar a doua zi, în zori, porneau spre tarlale căruţele cu bălegar, aşa cum fuseseră înţeleşi.

— Da' ştii că se pricepe? îşi dădeau colectiviştii coate. Şi fiindcă prinseseră drag de agronomul înalt şi iute ca o zvîrlugă, nu crîcniră atunci cînd i-a scos la însămînţat în mustul zăpezii. Era ceva nou, dar dacă tovarăşul agronom socoate că-i bine... Tractoarele au tras în acea primăvară brazde mai adînci, s-au grăpat şi plivit lanurile mai des şi s-au făcut praşile mai multe, încît atunci cînd s-a pornit inspicatul, individualii se întrebau unul pe celălalt:

— Ce naiba or fi făcind ăştia de la colectivă de au grîie aşa frumoase? Doar n-or umbla cu vrăji!

★

Au trecut de atunci cinci ani... Tînărul inginer Ion Albulescu nu mai e chiar atît de tînăr, iar Roşu Aurel, Manea şi Zgură au devenit membri de partid, întocmai ca şi agronomul. Pe Albulescu l-au ales cetăţenii din Făcăeni vicepreşedinte al sfatului popular, iar curînd a devenit membru al comitetului raional de partid. E drept că s-a ţinut de cuvînt: n-a fost pasăre călătoare şi s-a statornicit în Făcăeni, unde s-a şi căsătorit. Şi n-ar pleca de aici nici în ruptul capului: a îndrăgit Bărăganul... Nici colectiva nu mai arată ca în iarna lui 1954: a devenit una dintre cele mai prospere din regiune. Numără 990 familii (comuna fiind în întregime colectivizată) cu 4.222 hectare din care 3651 ha. arabile, a ridicat acareturi mîndre — grajduri, saivane, remize — are uzină electrică proprie, iar fondul de bază care abia întrecea pe acea vreme 600.000 lei, a ajuns în 1958 la 2.117.045 lei; iar în acest an se va ridica la şase milioane, după cum s-au angajat colectiviştii din Făcăeni în întrecerea ce o au cu cooperativa agricolă de producţie „Prietenia Coreeano-Romînă" din R.P.D. Coreeană. Să-ţi înzeceşti în cinci ani fondul de bază, ba să mai ai şi două autocamioane noi-nouţe, iată una din isprăvile comuniştilor din Făcăeni, datorită muncii şi priceperii lor şi îndrumărilor înţelepte pe care le capătă de la inginerul agronom Albulescu.

Totul a sporit la ei în gospodărie: în grajduri au 181 bovine, 505 porcine, aproape 3.000 de oi cu lînă fină, semifină, ţigaie, ba au introdus şi o crescătorie de păsări: 2.500 de gîşte şi 1.000 raţe. În sat se ridică puzderie de case noi ale colectiviştilor (60 s-au clădit numai în anul trecut), iar duminicile şi sărbătorile, căminul cultural răsună de cîntecele şi jocurile tinerilor colectivişti.

Pe lunca Borcii se cultivă 100 hectare cu orez, s-au introdus culturi noi, ca sfeclă de zahăr însămînţată pe 95 ha, via pe 24 ha, şi livada pe 6 ha, ba se valorifică şi peştele din apele Borcei, prin brigada de pescari.

Adesea, la un pahar de vin, Mocănescu îl cam ia la vale pe Dimache, care e reales preşedinte în fiecare an. „Îţi aduci aminte, măi Toma, ce mi-ai zis cînd ne-a venit ca agronom tovarăşul inginer Albulescu? Ce să priceapă „brînzoiul" ăsta"? Şi ţin-te risete. Dacă mă luam după gura ta...

— Dreptu-i, nene Ştefane! Dar matale ştii să citeşti în sufletul omului şi-l cîntăreşti dintr-o ochire.

În sinea lui, Mocănescu se bucură că i-a acordat agronomului încredere de la început. Dacă l-ar fi speriat, cum o pornise Dimache, poate că n-ar fi rămas, iar colectiviştii din Făcăeni nu s-ar fi bucurat de atîta bunăstare şi nici colectiva lor n-ar fi fost una din cele mai chivernisite de pe Bărăgan...

TUDOR MIHAIL

Brigada patriotică a şcolii

Şcoala profesională de mecanici agricoli din comuna Orţişoara — raionul Timişoara — regiunea Timişoara, se mîndreşte cu brigada patriotică ce a luat fiinţă de mult timp în şcoală şi care numără 30 de membrii — elevi utemişti.

In brigadă se află elevii cei mai buni la munca practică şi teoretică, care au primit de curînd insigna şi carnetul de ucenic fruntaş, ca de exemplu: Andrei Ion, Băraş Ardelean, Zainfir Ion, Măruş Virgil şi alţii.

Printre acţiunile întreprinse de brigadă se numără amenajarea în şcoală a unui laborator de piese de maşini agricole şi tractoare — pentru ca elevii să-şi însuşească mai uşor cunoştinţele.

De asemenea a fost amenajat un teren de volei, care era necesar precum şi alte terenuri sportive.

In aceste acţiuni s-au evidenţiat elevii utemişti: Vamoş Virgil, Rumega Gheorghe, Petruşcu Victor şi alţii.

IONEL T. TRIFU
corespondent

O PROBLEMĂ NUMAI DE CONŞTIINŢĂ?

Abia tîrşindu-şi picioarele, o băbuţă gîrbovită trecea pe uliţa satului. Ostenită s-a aşezat pe stîlpul doborît de la răscruce. A început să plîngă încet, cu oftaturi.

Bătrîna se numeşte Maria Dumitru Sora. Are peste 80 de ani. N-a avut copii. Inainte de a muri, cu cîţiva ani în urmă, bărbatul a sfătuit-o: „Găseşte şi tu oameni de omenie, dă-le casa şi grădina! Să te îngrijească în schimb cît vei mai trăi".

Nu i-a fost greu bătrînei să găsească un cetăţean cu care să cadă la învoială. Avea o curte mărişoară, casă trainică, vreo 25 de ari de vie...

S-a dovedit însă că omul amator de moştenire nu era chiar atît de omenos. De cînd au căzut la învoială şi pînă la semnarea actului. Maria Dumitru Sora n-are de ce să se plîngă. Atît Dumitru Popovici, moştenitorul, cît şi soţia lui Irina, i-au acordat bătrînei toată îngrijirea. Mîncare la vreme, îmbrăcăminte — totul aşa cum se înţeleseseră. Apoi...

Dumitru Popovici lucrează la gospodăria de stat din Babadag. Soţia lui munceşte la cîmp. Chiar acolo în sat, la Sarichioi. „Dimineaţa cînd pleacă la lucru nu-mi lasă mîncare. Seara mi-aduce te miri ce!" se plînge bătrîna.

După cum recunosc martorii care au asistat la semnarea actului la tribunalul popular raional, judecătorul a atras atenţia beneficiarilor asupra grijii pe care ei trebuie s-o poarte bătrînei. „Să nu aflăm că aţi năpăstuit-o!" i-a avertizat preşedintele completului de judecată, fapt ce se desprinde de altfel şi din clauzele actului încheiat.

Numai că celor scrise, moştenitorii le-au adăugat un corectiv. Dind din umeri, indiferentă, Irina Popovici îmi spunea: „Ne-am înţeles s-o ajutăm cu ce putem".

Lucrurile nu mai pot dăinui aşa. Acest „cu ce putem" ascunde în el dispreţ şi neomenie pentru cea de pe urma căreia profită, înseamnă încălcarea unei hotărîri judecătoreşti.

Am văzut ce înţelege Irina Popovici prin „cu ce putem": lipsa unei elementare grijii pentru bătrînă.

Este interesant de reţinut că, aşa cum apreciază tovarăşii de la sfatul popular comunal, numai via aduce familiei Popovici un venit anual de aproximativ 3.000 de lei.

Ingrijirea bătrînei ridică în primul rînd o problemă de conştiinţă. Dar „binefăcătorii" Mariei Dumitru Sora s-au dovedit a nu ţine seama de obligaţia morală pe care o au faţă de ea.

Ce trebuie făcut? Dacă moştenitorii vor continua să dovedească aceiaşi indiferenţă faţă de viaţa bătrînei, nu rămîne decît să se facă demersurile necesare pentru anularea acelui act bazat pe înşelăciune. Sfatului popular al comunei, ca organ de tutelă, îi revine această îndatorire.

T. OPREA

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Planul la contractările de floarea-soarelui trebuie realizat

In regiunea Bucureşti, ca în toate celelalte regiuni, acţiunea de contractări pentru cereale şi floarea-soarelui este dusă de întreprinderea „Recolta" şi cooperaţia de consum. Intreprinderea „Recolta" încheie contracte cu unităţile agricole socialist-cooperatiste, iar cooperaţia de consum cu producătorii agricoli din sectorul individual şi individual cu colectivişti şi întovărăşiţi.

Analizind zilele acestea stadiul în care se află acţiunea de contractări de floarea-soarelui, atît la întreprinderea „Recolta", cît şi la Centrocoop-regiunea Bucureşti, am putut constata următoarele: „Recolta" a reuşit să realizeze planul în procent de 96,3 la sută, iar cooperaţia în procent de numai... 46,7 la sută. Procentele menţionate mai dovedesc că majoritatea întreprinderilor raionale „Recolta" şi-au realizat planul la contractările de floarea-soarelui, sau sînt aproape pe terminate cu această acţiune. Bunăoară, întreprinderile „Recolta" din raioanele Călăraşi, Lehliu, Urziceni, Slobozia şi Răcari, au obţinut depăşiri faţă de plan în procent de 10-40 la sută, iar cele din Turnu Măgurele şi Brăneşti mai au de realizat numai cîteva procente pînă la sută la sută. Rezultate mai slabe la contractările de floarea-soarelui au înregistrat întreprinderile „Recolta" din raioanele Giurgiu, Drăgăneşti-Vlaşca şi Zimnicea. Tovarăşii din conducerea întreprinderii regionale „Recolta" dau asigurări că şi aceste raioane vor reuşi în scurtă vreme să ajungă la nivelul celor fruntaşe.

Iată acum ce ne spune acel procent de... 46,7 la sută realizat la contractările de floarea-soarelui de către cooperaţie: abia 2 sau 3 Agevacoop-uri raionale au reuşit să realizeze planul, cel de la Lehliu în procent de 118 la sută, iar cel de la Răcari în procent de 134 la sută. Alte Agevacoop-uri (tot 2 sau 3) au realizări de plan în procente sub 85 la sută: Călăraşi 80 la sută, iar Olteniţa 70 la sută. Restul Agevacoop-urilor raionale au realizări mult sub sarcinile de plan: Vidra 38 la sută, Videle, 34,5 la sută şi Olteni 41,6 la sută. Urmează apoi Drăgăneşti-Vlaşca, Giurgiu şi încă altele, care şi-au realizat planul în procente sub 20 la sută.

Din cele de mai sus se desprinde destul de clar diferenţa mare între realizările obţinute atît de „Recolta" cît şi de cooperaţia de consum din regiunea Bucureşti la contractările de floarea-soarelui. Din această situaţie se poate trage următoarea concluzie: „Recolta" este cu planul aproape realizat fiindcă lucrătorii ei, începînd de la regiune şi pînă la sate, au muncit bine în teren în vederea îndeplinirii şi depăşirii planului la contractările de floarea-soarelui, iar cei de la cooperaţie au muncit foarte slab. De altfel acel procent de... 46,7 la sută spune totul în legătură cu munca cooperaţiei la contractările de floarea-soarelui. Şi ca atare, cooperaţia de consum din regiunea Bucureşti are datoria ca în aceste zile să desfăşoare o vie şi largă muncă politică de masă la sate pentru realizarea şi depăşirea planului la contractările de floarea-soarelui.

Credem însă că şi lucrătorii cooperaţiei de consum din regiunea arătată, vor putea să-şi îndeplinească sarcinile, dacă vor privi cu mai mult simţ de răspundere munca ce le-a fost încredinţată pentru asigurarea fondului central al statului.

GH. BACIU

Pentru titlul de „Cel mai bun mulgător"

3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată

Mărirea numărului de animale şi sporirea producţiei pe cap de animal constituie una din preocupările de seamă ale membrilor gospodăriei colective „Alexandr Matrosov" din comuna Viile Noi — Constanţa. In anul trecut, producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost aci de 2.727 de litri.

Obţinerea unei asemenea producţii de la un număr de numai 35 de vaci este fără îndoială un frumos succes. Rezultatul este cu atît mai remarcabil cu cît el a fost realizat de la vaci de rasă Pinzgau şi Schwyz.

„Secretul" acestor rezultate constă în o bună îngrijire şi furajare a vacilor precum şi în selecţionarea şi păstrarea în producţie a celor mai productive animale.

La începutul acestui an, hotărîseră să sporească numărul vacilor cu încă 15 capete, (junincile din producţie proprie) colectiviştii din Viile Noi şi-au propus să realizeze aceeaşi producţie medie pe cap de vacă furajată obţinută în 1958.

Dar, între timp a intervenit o schimbare importantă în planurile lor. Luînd cunoştinţă de concursurile agricole organizate de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, cei patru mulgători ai colectivei au hotărît să participe şi ei la concursul pentru „cel mai bun mulgător". Fiecare dintre ei s-a înscris la concurs cu cîte 9 vaci. Cu această ocazie, ei s-au angajat să obţină cîte 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Ceva mai mult, fiecare s-a angajat să mulgă de la cîte o vacă o producţie record între 5.500 6.000 litri de lapte. In ce priveşte viţeii, angajamentul luat este: fiecare vacă, cu viţel.

Pentru a veni în ajutorul mulgătorilor, consiliul de conducere al gospodăriei sprijinit de inginerul Damian Negoiţa, zootehnistul colectivei a luat o serie de măsuri menite să contribuie la realizarea acestor angajamente. In primul rînd, asigurarea în timpul verii a conveierului verde. Astfel, pe lîngă cele 27 de ha de secară furajeră însămînţate în toamnă şi 40 ha în primăvară, s-au mai însămînţat 10 ha cu porumb pentru masă verde şi 15 ha cu iarbă de Sudan urmînd ca în cultură dubla, după secară furajeră să se mai însămînţeze 25 de ha cu sorg. Tot pentru hrana animalelor s-au însămînţat 10 ha cu sfeclă furajeră, 5 ha cu pepeni furajeri, 1 ha cu morcovi, 30 ha cu porumb pentru siloz (la toamnă se vor însiloza aci peste 700 tone de furaje) şi 90 ha borceag pentru fîn.

Pentru a se asigura şi concentrate s-au însămînţat 40 de ha cu orz de toamnă şi de primăvară şi 35 ha cu ovăz, iar din producţia de porumb pentru boabe se va reţine pentru hrana animalelor 165 tone.

Experienţa anului trecut le-a dovedit colectiviştilor că nu-i suficient numai să asiguri furajele pentru a realiza producţii mari de lapte. Un rol de seamă în această privinţă îl are hrănirea vacilor cu cantităţi de furaje şi concentrate, în raport cu producţia pe care o dă vaca respectivă. Iată de ce mulgătorii ţin acum o evidenţă strictă a cantităţii zilnice de lapte muls de la fiecare vacă — şi le furajează în raport de producţia dată. Astfel, o vacă care dă cîte 28 de litri de lapte pe zi, ca de pildă, vaca Băncuţa, din grupa mulgătorului Ilie Pop, primeşte atît furaje suculente şi fibroase cît şi concentrate la discreţie. Cele ce dau între 8-12 litri de lapte pe zi primesc raţia normală: 6 kg fîn de borceag, 30 kg siloz de bună calitate şi 2,5 kg concentrate.

Peste cîteva zile, hrănirea vacilor se va schimba treptat cu masă verde. La început, vacile vor fi scoase de două ori pe zi la păşunat pe lanul de secară furajeră. Apoi, silozul şi fînul de borceag vor fi înlocuite cu secară masă verde, dată la iesle.

De pe acum, colectiviştii din Viile Noi se pot mîndri cu succese de seamă în ceea ce priveşte producţia de lapte. Pînă la începutul lunii aprilie, ei au obţinut 21.819 litri de lapte, faţă de 20.000 litri cît era planificat. De exemplu, mulgătorul Pop Ilie a realizat în cursul lunii martie 2.684 litri de lapte, iar Stilu Vanghele — alt mulgător — 2.521 litri. Ei şi-au exprimat hotărîrea fermă să-şi îndeplinească cu cinste angajamentele luate în cadrul concursului pentru titlul de „cel mai bun mulgător".

Faptul că vrednicii colectivişti din Viile Noi acordă toată atenţia folosirii metodelor zootehnice înaintate în ce priveşte hrănirea raţională şi buna îngrijire a vacilor, constituie garanţia cea mai sigură că ei vor obţine, în acest an şi mai de seamă succese la producţia de lapte pe cap de vacă furajată.

V. CAZACU

BRIGADA DE AGITAŢIE DIN G.A.S. GIARMATA

— Am ajuns!

Insoţitorul meu — unul dintre membrii comitetului sindical — dădu să apese pe clanţă. Din sală răzbăteau acordurile unui cîntec:

„In poeniţă, lîngă plopi
Unde adesea am şezut..."

— Stai puţin, îi spusei. — Se fac repetiţii şi după cît se pare sînt cam mulţi. Ii deranjăm.

— Da de unde, tovarăşe. Mai întîi, nu sînt decît vreo 14 persoane şi loc este destul. Da' aşa-s ei, cînd se pornesc... Acum cîntă ceva „pozitiv". Însă cînd se aştern pe „negativ", adică ştiţi, pe critică, atunci să-i auzi. Te judecă, mai ceva ca la judecată.

Uşa se deschide şi ne trezirăm în sală. Apoi brigada de agitaţie începu un cîntec nou.

— Gata. Am spus să porniţi toţi odată. Şi... fără prune în gură. Ştiţi doar că cei cu musca pe căciulă şi aşa se fac că n-aud.

Tinerii zîmbiră, cu ochii ţintă la tovarăşul Alexandru Lucaci, responsabilul cultural al comitetului sindical care ţinea acum locul dirijorului. Se dădu tonul şi 14 tineri şi tinere făcură să tremure pînă şi geamurile cu vocile lor.

— Aşa mai zic. Mort să fi fost Laza Toader şi tot ar fi auzit.

După aceasta, tovarăşul Lucaci dădu ultimele îndrumări.

— Dimineaţă la ora 9 ne întîlnim şi plecăm la căminul cultural. La concurs, om vedea cum a fi.

Brigada în acţiune

Cu Toader Laza, cel pomenit de dirijor la repetiţii, lucrurile s-au întîmplat cam aşa: toată lumea îl ştia cum bătea animalele cu ce-i cădea la mînă. A aflat de treaba aceasta şi brigada de agitaţie a gospodăriei de stat. Şi într-o seară, Toader îşi auzi numele pomenit. „Tovarăşul Toader Laza care nu vrea să ţină seama de legea protecţiei animalelor". Brigada începu a cînta pe melodia „Toadere, Toadere":

„Cin' pornesce cu coşia
Il şcie toată Pischia
Omu' ăsta are-o boală
Bace caii ge-i omoară

. . . .

„Şi-amu Toadere ia zi-ne
Cin' ce-apucă, mult ce ţîne?
Nu scim ge ţ-ar pringhe bine
Ge ci-ar bace şi pră cine"

Ce o fi simţit Toader în seara aceea nu se ştie. Se ştie însă că critica i-a folosit. Ei, dar printre cei care au rîs mai cu poftă de Toader era şi Iosif Rossar. Dar parcă nu i-a fost a bună. Nici nu s-au terminat aplauzele şi brigada începu din nou. De data asta pe altă melodie:

„Dar mai e şi-altu-n comună
Care-i bun de pus pe strună
Cu tractorul fără frînă
Zidurile le dărîmă".

Iosif Rossar a încremenit. Cîţiva care aflaseră de ispravă se uitau spre el şi se ghionteau. Rossar căuta să pară indiferent. Brigada însă nu i-a dat răgaz şi a început:

„Norma nu-şi îndeplineşte
Dar tractorul chinuieşte
Iosif Rossar pe tractor
A spart zidul la şopron".

Să fi căzut pereţii sălii peste el şi tot nu se simţea atît de rău. Dar ce să-i faci? Faptele sînt fapte şi brigada nu putea trece peste ele.

★

Brigada artistică de agitaţie a gospodăriei de stat din Giarmata se bucură de multă popularitate. Repertoriul brigăzii este alcătuit din materialul faptic strîns de pe teren din activitatea salariaţilor gospodăriei. Comitetul sindical organizează seri plăcute în cadrul cărora sînt pe larg popularizaţi fruntaşii gospodăriei.

Anul acesta în gospodărie s-au transportat la cîmp peste 1.000 de vagoane de îngrăşăminte naturale şi 29 de tone de îngrăşăminte chimice. Insămînţările de floarea-soarelui, mazăre, ovăz şi sfeclă de zahăr s-au executat la timp. In sectorul legumicol s-au amenajat răsadniţe pe 3964 m.p., faţă de 3441 cît fusese planificat.

De toate acestea şi de multe altele ştie brigada, le înregistrează şi bine înţeles nu le ţine în sertar. Un aport deosebit l-a adus brigada de agitaţie în perioada pregătirilor lucrărilor agricole de primăvară, la combaterea delăsărilor şi a neglijenţelor, a întîrzierilor de la lucru, a birocraţiei şi a risipei.

★

De cinci ani brigada de agitaţie a gospodăriei agricole de stat „Timpuri Noi" din Giarmata, regiunea Timişoara, a prezentat zeci şi zeci de spectacole. Unele în cadrul diferitelor concursuri organizate, dar cele mai multe pe locul de muncă. Incă din cel de-al doilea an de activitate, a participat la concursul pe ţară al artiştilor amatori. Brigada compusă din tineri romîni şi germani a ajuns pînă în finală la Bucureşti, unde a fost distinsă cu premiul III pe ţară. Membrii brigăzii au fost solicitaţi să prezinte un program şi în cadrul festivităţii de închidere a concursului.

★

Seara a coborît peste sat. La căminul cultural se aprinseseră luminile. Se făceau ultimele pregătiri în vederea concursului de a doua zi.

Undeva, într-un birou al gospodăriei de stat, patru oameni între care secretarul de partid, tovarăşul Constantin Sandu şi responsabilul cultural al comitetului sindical lucrau la alcătuirea unui nou program. Cîteva versuri ce vor fi puse pe note mai cereau puţină finisare. Alături de ei, într-un dosar, se afla „documentarea" brigăzii, date preţioase, ultimele ştiri sosite din toate sectoarele de activitate ale gospodăriei.

Tîrziu, în faptul nopţii, patru oameni mulţumiţi de munca lor se îndreptau spre case. Era mulţumirea pe care ţi-o dă sentimentul împlinirii unei datorii a creatorului amator.

CL. MUNTEANU

Cum se pierde o zi de muncă

Era o dimineaţă calmă de primăvară, cu cer siniliu limpede şi strălucitor. Din tării soarele parcă zîmbea furnicarului de oameni de pe ogoare.

Pe o asemenea vreme îmbietoare nu poţi să nu ieşi din birou. Aşa au cugetat şi tovarăşii din conducerea întovărăşirii agricole din comuna Lipia, raionul Buzău.

— Eu mă duc să fac o identificare „Pe baltă", le-a spus brigadierilor preşedintele întovărăşirii Constantin Nica. E o treabă urgentă. Intr-o oră, două termin.

— Noi mergem să facem măsurătorile la perimetrul ăla... Ne aşteaptă oamenii.

Spunînd noi, brigadierul Chiricioiu Filip avea în vedere şi pe brigadierii Ciocan Gh. şi Stanciu Cîmpeanu care veneau să-l ajute.

Cînd au ajuns la perimetrul unde trebuia să facă măsurătorile, Chiricioiu le-a spus celor vreo 60 de întovărăşiţi:

— Aveţi puţintică răbdare că terminăm repede. Care-i primul?

Şi brigadierul Chiricioiu zis Pache s-a ţinut de cuvînt. A terminat repede măsurătorile pentru vreo trei-patru întovărăşiţi, apoi căscînd niţel — semn de plictiseală şi oboseală — s-a adresat celorlalţi:

— Fiindcă tot sînt aici o să-i măsor şi lui frate-meu pămîntul.

— Dar el a căzut în alt perimetru — s-au împotrivit întovărăşiţii. De ce nu se duce acolo?

— Păi, cum să se ducă el acolo, măi oameni buni, le răspunde Chiricioiu, cînd eu, fratele lui sînt aici? Se poate să desparţi două suflete de fraţi? Ce, eu sînt Cain din biblie să calc peste sentimentele frăţeşti?

— Deocamdată calci hotărîrea pe care am luat-o cu toţii, se ridicară alte glasuri.

Chiricioiu i-a privit o clipă cu răutate, apoi a încheiat pe un ton iritat:

— Păi ce fel de brigadier sînt eu dacă nu-s în stare să calc o hotărîre mai ales cînd e vorba de frate-meu?

Şi neluînd în seamă protestele întovărăşiţilor, Chiricioiu a măsurat pămîntul lui fratele său, apoi le-a spus celor care-şi aşteptau rîndul.

— Noi ne ducem niţel acum, c-avem o altă treabă urgentă. Dar ne întoarcem.

Au aşteptat pe cîmp întovărăşiţii să se întoarcă brigadierii Chiricioiu, Ciocan şi Cîmpeanu. Dar au căzut umbrele înserării şi ei nu s-au mai întors să facă măsurători. După cum bănuiesc întovărăşiţii, ei s-au dus ca şi altă dată să bea... fără măsură, din... perimetrul unei damigene.

Tot pe seară s-au întors de la „identificare" şi preşedintele întovărăşirii Constantin Nica. Cam ce făcuse acolo nu era greu de ghicit. Se vedea după mersul şi vorba sa, amîndouă împleticite.

Fapt e că întovărăşiţii din Lipia pierduseră la 17 aprilie o zi bună de lucru. Şi cine ştie dacă nu vor mai pierde şi altele, atîta timp cît preşedintele şi unii brigadieri se ţin de băutură în loc să se ocupe cu spirit de răspundere de muncile urgente de sezon.

C. LUCIAN

Informaţii

● Toţi participanţii la concursul pentru „Cel mai bun mulgator" sînt obligaţi a se supune controlului tehnic al producţiei executat de organele zooveterinare. Controlul tehnic al producţiei se face lunar.

● La concursul pentru „Cel mai bun tractorist" aprecierea lucrărilor executate se face pentru S.M.T. de către preşedintele gospodăriei colective sau întovărăşirii agricole deservite, împreună cu inginerul agronom şef din S.M.T., iar la gospodăriile de stat de inginerul agronom şef şi de preşedintele comitetului de întreprindere.

● La concursul pentru „Cel mai bun mulgator" gospodăriile agricole de stat, staţiunile experimentale ale Institutului de cercetări zootehnice, fermele elită, gospodăriile colective şi cooperativele agricole de producţie sînt obligate să ţină la zi evidenţele primare. Clasificarea nu se face pe bază de punctaj ci pe baza producţiei obţinute.

Pentru întărirea și dezvoltarea GOSPODĂRIILOR COLECTIVE din RAIONUL GURA JIULUI

MEREU ÎNAINTE

În pragul acestei primăveri, țărănimea muncitoare din satele și comunele raionului Gura Jiului, regiunea Craiova, a trăit un mare eveniment din viața ei: trecerea în întregime la munca în comun, pe tarlale unite, în gospodării agricole colective. Convinse că numai așa își pot făuri o viață cu adevărat îmbelșugată și că pot asigura un viitor tot mai luminos urmașilor lor, cele 17.336 familii de țărani muncitori din cuprinsul acestui raion, s-au constituit în 31 de gospodării colective, în care au adus suprafața de 50.671 de hectare teren agricol.

Constituirea în gospodării colective a pus în fața colectiviștilor noi sarcini în legătură cu munca lor, de a căror rezolvare depind recoltele bogate de cereale, plante tehnice, legume și zarzavaturi, dezvoltarea creșterii animalelor, sporirea veniturilor lor, care vor fi cu atît mai mari, cu cît va crește averea obștească a gospodăriilor colective, fondul de bază al acestora.

Dacă ar fi să le enumerăm în ordinea importanței lor, pe primul plan se situează extinderea suprafețelor cultivate, redînd agriculturii noi terenuri — prin desecări, indiguiri și desțeleniri. Căci, după cum se știe, pînă la colectivizarea raionului, mii și mii de hectare de teren erau neproductive, în special în partea de miază-zi a raionului, de-a lungul Jiului și Dunării. Primăvara, cînd apele veneau mărite, inundau din abundență însemnate suprafețe de teren, bunăoară, la Lișteava, Zaval, Grindeni, Orășani (Ostroveni), Bechet, Călărași, Dăbuleni în stînga Jiului, iar în dreapta, la Cîrna, Măceșu de jos, Gighera etc.

Punînd în centrul preocupărilor acțiunea de a reda agriculturii însemnate suprafețe de teren, mii de colectiviști din raionul Gura Jiului au răspuns chemării partidului, realizînd, pînă mai acum o săptămînă, pe șantierul de indiguire Lișteava — Bechet, Dăbuleni, peste 100.000 m.c. de terasamente. Pînă acum, colectiviștii din raionul Gura Jiului, au redat circuitului agricol peste 5.500 hectare (3.000 hectare teren prin desțelenit, 2.100 hectare prin indiguiri și desecări, peste 500 hectare prin defrișări).

Sprijiniți de organele de partid și de stat, colectiviștii din raionul Gura Jiului și-au făcut planuri mărețe pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective. Astfel, începînd din acest an, ei vor cultiva tot mai întinse suprafețe cu porumb irigat, orez, legume și zarzavaturi și vor crea noi livezi și vii; vor crește tot mai multe vaci de lapte, păsări, oi și vor ridica cu mijloace locale construcțiile de care au nevoie. Vor fi cultivate în raion aproape 1.000 hectare cu porumb irigat, peste 1.600 hectare cu orez, circa 2.300 hectare cu legume din care 1.000 hectare irigate, circa 3.000 hectare cu viță de vie etc.

Deși n-a trecut decît puțină vreme, harnicii colectiviști din raionul Gura Jiului înfăptuiesc cu succes sarcinile izvorîte din planul de măsuri întocmit pe raion. Pînă la începutul acestei săptămîni, ei însămînțaseră circa 500 de hectare cu porumb care va fi irigat, circa 1.800 hectare cu legume și zarzavaturi, 1.460 hectare cu sfeclă de zahăr, depășindu-se planul cu peste 250 de hectare, circa 2.200 hectare cu floarea-soarelui etc. Pentru însămînțarea orezului, colectiviștii au amenajat pînă la aceeași dată peste 1.300 hectare. De asemenea, ei plantaseră peste 1.000 hectare cu viță de vie și pomi fructiferi.

Așa muncesc și luptă țăranii colectiviști din raionul Gura Jiului pentru stîrpirea urmelor trecutului întunecat de sărăcie, exploatare și umilință, la care au fost supuși de către regimurile burghezo-moșierești; așa, mereu înainte pe drumul arătat de partid, își vor făuri o viață fericită și vor putea spune raionului lor — Gura Jiului Felix, după cum atît de încrezător spunea zilele trecute un tovarăș, secretar al comitetului de partid din acest raion.

PE SCURT

● La sfîrșitul anului acesta, densitatea animalelor și a păsărilor la 100 de hectare în gospodăriile agricole colective va ajunge la 27 capete taurine, 100 capete ovine, 30 capete porcine etc.

● Cultura de tutun în gospodăriile colective se face în acest an pe suprafața de 1.100 hectare. Gospodăria colectivă din Rojiște, de pildă, are în plan 100 de hectare.

● Colectiviștii din Gighera vor vinde statului în acest an produse în valoare de peste 4.000.000 lei și vor da în numerar pentru zilele-muncă 2.520.000 lei. Ei au contractat producția de orez de pe 180 hectare, sfeclă de zahăr de pe 110 hectare, etc., precum și cantitatea de 6 vagoane de grîu, 8 vagoane de porumb, 2 vagoane de floarea-soarelui, 1.500 kg. brînză de oaie și 1.090 kg. de lînă.

● Potrivit planului de măsuri întocmit pe raion, producția medie a animalelor va ajunge în acest an la 2.200 litri lapte pe cap de vacă furajată, la aproape 2,5 kg lînă pe cap de oaie și 8 purcei de fiecare scroafă.

Orezărie la Ostroveni

Intindere pe care abia o poți cuprinde cu privirea. De acolo, din partea dinspre sat, unde un tractor desțelenea ultimele brazde, și pînă aproape de Ostrovul Carabulea, pădurea Bobeica și Brincoveanca, se întinde terenul unde colectiviștii din Ostroveni (Orășani) vor cultiva anul acesta 220 de hectare cu orez.

In trecut, pe locurile acestea, apa năvălea în fiecare primăvară și se retrăgea cînd oamenii nu aveau de ce trage o brazdă, sau băltea chiar și în timpul verii. In cel mai fericit caz, sutele de hectare erau folosite pentru pășunatul vitelor, deși iarba era puțină și săracă. Pentru ochii unora, undele apei care băltea era o desfătare; pentru țăranii muncitori însă, ea nu aducea decît un of în plus. Treceau anii, dar nu treceau neajunsurile oamenilor. Căci, răzleți cum munceau ei, pămînturile acestea nu puteau fi scăpate de furia apelor, nu puteau fi făcute roditoare.

Și iată, acum lucrurile s-au schimbat ca urmare a trecerii ostrovenilor la munca în gospodăria colectivă. Sute de bărbați, femei și tineri au executat în primăvară lucrări de indiguire, au amenajat 220 de hectare brăzdate de peste 25 canale secundare de dirijare a apei în orezărie. Ce voioși lucrează oamenii aceștia care și-au unit pămînturile și puterile de muncă! Și nu știi pe care să-i lauzi mai întîi. Uite, acolo în mijlocul fetelor, zorește lucrul o tînără cu ochii negri umbriți de niște sprîncene trase ca din condei. E Stana Cîrciu, fiica brigadierului Oprea Cîrciu. Cu hărnicie lucrează și Veronica Tudor, Elena Bountaru, Ioana Nițu, Marin Petcu, Ion Olteanu, Bodea Ștefan și atîția alții. Cu sape, hîrlețe și lopeți, întrecîndu-se între ei, harnicii colectiviști din Ostroveni pun acum temeiul recoltelor bogate de orez, pe 220 de hectare — în terenurile ce au stat ani și ani nefolosite. La toți le citești în ochi încrederea în biruință, în dobîndirea unor roade îmbelșugate, în realizarea unor venituri mari, care vor întări și dezvolta gospodăria colectivă și vor face din ce în ce mai dulce, mai îndestulat, traiul fiecărui colectivist harnic.

Orezul este o cultură bănoasă. Iată ce calcul făcea brigadierul Oprea Nicolae.

— La o producție medie de 4.000 kg. orez la ha., de pe cele 220 de ha. amenajate, vom obține circa 88 de vagoane de orez. Socotind la circa 30.000 lei vagonul, înseamnă că vom realiza un venit total de peste 2.600.000 lei.

Cifrele acestea sînt realizabile cu atît mai mult cu cît colectiviștii din Ostroveni muncesc cu pricepere și hărnicie. Munca lor și veniturile pe care le vor obține vor duce nemijlocit la întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective, la ridicarea nivelului lor de viață.

Porumb irigat pe 700 hectare

In munca și lupta colectiviștilor din raionul Gura Jiului pentru producții mari, o atenție deosebită se dă și culturii porumbului, care este un mare izvor de venituri.

„Este în interesul fiecărei gospodării agricole socialiste mai ales în zonele unde seceta este frecventă — spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în expunerea făcută la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii — să treacă la irigarea culturilor, acolo unde sînt asemenea posibilități, căci irigarea este o lucrare rentabilă și de perspectivă, contribuind la obținerea de recolte mari și constante an de an".

Această prețioasă indicație a trezit mult interes și în rîndurile oamenilor muncii de pe meleagurile raionului Gura Jiului: activiști de partid și de stat, ingineri și tehnicieni agricoli și colectiviști. O dovadă grăitoare o constituie faptul că în acest an, cele 31 gospodării colective din raion cultivă porumb irigat pe suprafața de 700 de hectare.

Practica a dovedit că cultura porumbului face parte din acele culturi care dau cele mai mari recolte cu minimum de cheltuieli de muncă pe unitatea de produs. Pe de altă parte, porumbul constituie un foarte bun furaj concentrat, fără de care nu poate fi posibilă o dezvoltare mare a creșterii animalelor (a vacilor de lapte, a porcilor pentru îngrășat, a păsărilor etc.).

In condițiile muncii în gospodăria colectivă, ale aplicării agrotehnicii înaintate, ale mecanizării lucrărilor, extinderea suprafețelor cultivate cu porumb este una din sarcinile ce stau în fața colectiviștilor din raionul Gura Jiului, pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective. Date fiind posibilitățile locale, gospodăriile au pus un accent deosebit pe extinderea culturilor irigate de porumb. Astfel, colectiviștii din Rojiște vor cultiva în acest an porumb irigat pe suprafața de 110 hectare, cei din Gîngiova pe 74 hectare, cei din Orășani pe 50 de hectare etc.

Pentru irigarea culturilor, colectiviștii vor folosi motopompele de la S.M.T. precum și roțile bulgărești (pentru suprafețele mai mici). Trebuie însă ca organele în drept să se îngrijească de aducerea la vreme a motopompelor pentru irigat, să sprijine așadar cît mai temeinic pe colectiviști în îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce le stau în față, în obținerea unor sporuri însemnate de recoltă la porumbul irigat.

Se pot crește mai multe păsări

Creșterea păsărilor, deși are condiții dintre cele mai prielnice, ea este cea mai puțin dezvoltată în gospodăriile agricole colective din raionul Gura Jiului. Pe întreg raionul numărul păsărilor adulte în gospodăriile colective se ridică la numai 1.500 capete. In afara gospodăriilor din Bechet, Măceșu de Jos și Gighera, restul gospodăriilor n-au crescut pînă în acest an păsări. In vederea extinderii și dezvoltării acestei ramuri bănoase, organele de partid și de stat din raionul Gura Jiului au îndrumat pe colectiviști să crească pentru început un număr de circa 30.000 păsări. In acest scop, gospodăriile colective din raionul Gura Jiului au contractat cu stațiunile de incubație 30.000 pui și boboci de o zi. Primele serii de pui au și sosit în unele gospodării colective. Bunăoară, colectiviștii din Bechet, Măceșu de Jos și Gighera primiseră fiecare pînă la data de 20 aprilie cîte 1.300 pui de o zi. In curînd urmează a primi pui și gospodăriile colective din Rojiște, Dăbuleni și altele.

In scopul organizării unor crescătorii de păsări rentabile, planul de măsuri prevede ca în acest an colectiviștii din Bechet, Dăbuleni, Măceșu și Gighera să crească în medie cîte 3-5.000 pui de o zi. De asemenea, o atenție deosebită se va da creșterii gîștelor și rațelor în bălți. Pentru aceasta colectiviștii au fost îndrumați să procure ouă spre a fi incubate în această primăvară pentru ca la toamnă gospodăriile colective (din Bechet, Măceșu de Jos și Gighera) ce au bălți, să aibă asigurate efectivele matcă de gîște și rațe. Pînă mai zilele trecute, gospodăria colectivă din Bechet pusese la incubat circa 130 de ouă de gîscă. Asemenea posibilități au și gospodăriile din Dăbuleni, Roșiori, Rojiște și altele. Rămîne numai ca aceste unități să urmeze exemplul dat de colectiviștii din Bechet. Pentru completarea mătcii, în toamna acestui an colectiviștii vor procura boboci de gîscă și din regiunile excedentare și anume din Timișoara și Oradea.

Planurile întocmite de colectiviștii din raionul Gura Jiului prind viață. Ei nu trebuie să se oprească însă la aceste cifre. Veniturile pe care le vor realiza în acest an din creșterea gîștelor și a rațelor va fi un îndemn pentru colectiviști ca să dezvolte pe viitor în și mai mare măsură creșterea păsărilor în baltă.

● Prin dezvoltarea mai multor ramuri de producție ajutătoare, gospodăria agricolă colectivă „Gheorghi Dimitrov" din comuna Bechet, va obține în acest an un venit global de aproape 3.000.000 lei, adică de peste două ori mai mult decît a realizat în anul trecut.

● In cele 31 gospodării colective din raionul Gura Jiului se vor construi în acest an 112 grajduri pentru vite mari, 25 maternități pentru scroafe, 40 de saivane, 16 cotețe pentru păsări, 100 magazii pentru cereale, peste 100 pătule și 400 gropi pentru siloz.

● In scopul asigurării unor cantități cît mai mari de nutreț însilozat în hrana animalelor, gospodăriile colective din raion și-au propus să însămînțeze în această primăvară 1.200 ha cu porumb pentru siloz și să însilozeze peste 40.000 tone de furaje.

Din resurse locale

Construcții bune și ieftine

Oricine străbate în aceste zile satele raionului Gura Jiului, observă că aici se ridică numeroase construcții agricole. Aproape nu există gospodărie colectivă unde să nu se construiască grajduri pentru vite, saivane, maternități pentru scroafe, cotețe pentru păsări, ori magazii, pătule, sau remize pentru unelte agricole, numai din resurse locale și anume din chirpici, paiantă, stuf, lemn etc.

Colectiviștii din comuna Măceșu de Jos, bunăoară, folosesc ca materiale locale pentru construcțiile necesare gospodăriei: stuful, pămîntul, paiele și lemnul. Pe lîngă că sînt durabile, grajdurile construite din asemenea materiale sînt și ieftine. Manopera celor două grajduri construite de către colectiviștii de aici se ridică la numai 500 zile-muncă. De asemenea, pe colectiviștii din Dăbuleni numai cuiele și scoabele îi costă bani, restul de materiale fiind obținute din gospodărie fără cheltuieli. Lemnul din resurse locale este folosit atît la scheletul construcțiilor, cît mai ales la acoperișul acestora. De la colectivistul Ștefan Albu, șeful echipei de dulgheri din această gospodărie, am aflat că șindrila — confecționată de ei — este aproape de patru ori mai ieftină decît țigla. In timp ce 1 mp de șindrilă costă numai 5 lei, 1 mp. de țiglă (fără lemnărie) costă 18 lei. Economiile ce le vor face colectiviștii din Dăbuleni prin folosirea șindrilei la acoperișul grajdurilor necesare și a celorlalte obiective, se ridică la zeci de mii lei. De asemenea, cu bune rezultate sînt folosite materialele locale pentru construcții și de către colectiviștii din Rojiște, Bechet, Nedeia, Gighera și altele. Colectiviștii din Rojiște folosesc pentru construirea grajdurilor chirpicii și stuful, iar pentru pătule nuielele. In numai cîteva zile, harnicii colectiviști din Nedeia au construit 8 pătule din nuiele. Nuielele i-au costat numai 350 lei, iar lucrul l-au executat meșterii colectiviști Nicolae Lipoveanu, Stan Radu și Păceanu Marin, în contul zilelor-muncă.

In aceste zile, fiecare gospodărie colectivă confecționează chirpici, cărămizi și șiță (șindrilă) sau construiesc de zor grajduri, saivane, remize ori magazii. Pînă mai zilele trecute, colectiviștii din Dăbuleni confecționaseră peste 400.000 bucăți cărămizi, iar cei din Măceșu de Jos peste 20.000 bucăți chirpici. In numai o lună și jumătate, cele 31 gospodării colective din raion au construit 43 grajduri pentru vite mari, 5 maternități pentru scroafe, 15 saivane pentru oi, iar alte 25 sînt în construcție. Au fost construite, de asemenea, 5 cotețe pentru păsări, zeci de magazii, remize și pătule, precum și alte obiective. După felul cum se muncește, se vede hotărîrea cu care colectiviștii au pornit la realizarea planului de măsuri întocmit pe raion și anume: să-și asigure la vreme construcții corespunzătoare, durabile, și ieftine.

Grajd din resurse locale, în construcție, la gospodăria colectivă din comuna Dăbuleni.

O parte din vacile tinere ale gospodăriei colective din Dăbuleni.

În grădina de legume și zarzavaturi

Harnicii colectiviști din Dăbuleni zoresc lucrările de amenajare a terenului

Peste 80 hectare de legume și zarzavaturi

Cum ieși din Dăbuleni, în partea de miază-zi se întinde grădina de legume și zarzavaturi a gospodăriei colective din această comună, unde colectiviștii lucrează de zor. Aici, pe terenurile altădată inundate mai tot timpul anului, au fost croite canale de colectare a apei și s-a amenajat terenul în suprafață de peste 80 hectare pentru cultivarea diferitelor legume și zarzavaturi. Parcele, parcele, este toată această întindere, și peste tot mulți colectiviști la lucru. „Șantier legumicol" spunea pe drept cuvînt, tov. Marcu Marin, președintele gospodăriei.

Redarea acestei suprafețe pentru cultura legumelor și zarzavaturilor s-a făcut cu munca entuziastă, avîntată, a colectiviștilor. In același timp, ei au asigurat răsadurile, iar acum continuă plantarea acestora în cîmp. Colectivistul Dincă Neacșu, a confecționat singur ghivecele nutritive, plantînd în teren castraveți pe o suprafață de 1.250 m.p. Grădinar priceput și harnic, el a făcut în jurul fiecărui ghiveci un brîu de protejare a plantei, punînd deasupra fiecărui cuib cîte o bucată de geam în scopul ocrotirii tinerelor plante. Munca lui a cerut migală și alergătură (mai ales că-i trebuiau atîtea bucăți de geam), dar nu a pregetat, obținînd rezultatele dorite și totodată prețuirea colectiviștilor.

Fapte mărunte? O, nu! Om legat cu trup și suflet de gospodăria colectivă, deși s-a înscris ca membru abia la începutul acestui an, tov. Dincă Neacșu este acum un exemplu de vrednicie în fața colectiviștilor din Dăbuleni. Și, bineînțeles, nu este singurul. Ca el sînt atîția și atîția, pe care i-am văzut de curînd la lucru în grădina de legume și zarzavaturi. Munceau cu nădejde, cu mult drag, ca unii care știu că de pe un hectar de grădinărie trebuie să scoată circa 15.000 lei, ceea ce înseamnă un venit, pe gospodărie, de aproape 1.200.000 lei.

Așa au hotărît colectiviștii din Dăbuleni în adunarea generală, și acum muncesc de zor, știind că grădina de legume și zarzavaturi este un adevărat izvor de venituri, care contribuie la înflorirea gospodăriei și la aducerea de venituri colectiviștilor.

Creșterea porcilor în bălți și lunci

O inițiativă demnă de urmat

In expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Constanța s-a arătat între altele că „putem să luăm cursul spre a realiza pe țară densitatea de 50—55 porci la 100 ha teren arabil și să ajungem la un număr total de 5.000.000—5.500.000 de capete. Avem pentru aceasta condiții optime. Creșterea și îngrășarea porcilor au un rol hotărîtor pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu carne. Nici o altă specie de animale crescute pentru carne și grăsime nu se înmulțește atît de repede și nu produce carne atît de multă și ieftină".

Hotărîte să pună în practică învățămintele consfătuirii de la Constanța, numeroase gospodării agricole colective din raionul Gura Jiului, analizînd posibilitățile largi ce le oferă bălțile și luncile Dunării și ale Jiului, la propunerea organelor de partid raionale, au luat de curînd inițiativa de a crește și îngrășa prin cooperare un număr de circa 7.000 porci. Pentru asigurarea numărului de porci stabilit spre a fi îngrășați, colectiviștii au fost îndrumați să procure pe plan regional grăsuni cu o greutate medie de 15—25 kg. Aceștia urmează a fi îngrășați în baltă, pînă la greutatea de 100 kg.

Ținînd seama de posibilitățile existente, planul de măsuri întocmit pe raion prevede ca fiecare gospodărie să participe în medie cu cîte 600 porci ce urmează a fi crescuți și îngrășați pe bază de cooperare. De pildă, colectiviștii din comuna Cîrna, vor aduce circa 900 porci ce vor fi crescuți și îngrășați în balta Cîrna, iar colectiviștii din Săpata 700 porci. Cu un număr mare de porci vor participa îndeosebi gospodăriile colective din comunele Măceșu și Nedeia, care vor aduce în cooperare peste 1.000 porci fiecare. La rîndul lor, colectiviștii din Gighera vor aduce în cooperare 900 porci, iar cei din Dăbuleni 600.

Pentru adăpostirea porcilor la locul de pășunat, se vor construi adăposturi comune pentru grăsuni și separat pentru scroafe. Aceste construcții se vor face din resurse locale și îndeosebi din stuf care se găsește din abundență. Ingrijirea porcilor în baltă se va face de către colectiviști, recrutați dintre îngrijitorii ce au experiență în creșterea porcilor. Pe întreaga perioadă de pășunat (de 6 luni de zile) porcii se vor hrăni îndeosebi cu pășune de baltă, rădăcini, scoici și melci. Pentru completarea rației ei vor primi și un supliment de nutrețuri concentrate sub formă de uruieli, în medie cîte 0,600 kg pe zi de fiecare grăsun. Pentru a ne da seama de avantajele creșterii porcilor sub formă de cooperare în baltă este suficient să amintim că față de sistemul de creștere în gospodărie lipsit de pășune, zilnic se realizează de fiecare grăsun o economie de 0,400 kg nutrețuri concentrate. Raportînd această economie la efectivul de 7.000 porci, atîți cîți se vor crește în acest an în baltă de către gospodăriile colective, rezultă în plus o cantitate de 2.800 kg. nutrețuri concentrate zilnic.

In afară de aceste economii de furaje, purceii crescuți în bălți găsesc din abundență pășune și se dezvoltă în condiții naturale, deosebit de favorabile. După unele calcule făcute de către specialiști rezultă că prin livrarea către stat a celor 5.200 porci îngrășați în baltă la greutatea medie de 100 kg. colectiviștii din raionul Gura Jiului vor realiza un venit net de peste 2.500.000 lei. In plus, dacă se adună la aceasta și venitul adus de cele 1.800 scrofițe ce se vor reține pentru prăsilă cu o valoare de aproape 1.500.000 lei, se vede clar ce venituri mari vor obține colectiviștii din raionul Gura Jiului prin creșterea și îngrășarea prin cooperare a porcilor în bălți și lunci.

Pun bazele dezvoltării șeptelului

In afara gospodăriilor colective din Dăbuleni și Bechet, pînă anul trecut restul gospodăriilor colective din raionul Gura Jiului nu aveau decît un număr restrîns de animale proprietate obștească. Invățînd din experiența colectiviștilor din Bechet, care datorită dezvoltării mai multor ramuri de producție, au obținut anul trecut un venit global de peste 1.000.000 lei, majoritatea gospodăriilor colective din raion și-au propus ca în acest an să dezvolte pe lîngă cultura plantelor de cîmp, creșterea animalelor și viticultura.

Despre dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei colective din Rojiște am aflat de la tov. Avram Nicolae, secretarul organizației de bază din gospodărie, că în acest an colectiviștii de aci și-au propus să sporească numărul oilor pînă la 1.000 capete iar al păsărilor la peste 1.200. De asemenea, vor procura un număr de 25 vaci cu lapte și să crească un număr însemnat de porci în baltă.

O dezvoltare mare va lua creșterea animalelor și în gospodăriile colective din Gîngiova, Măceșu, Dăbuleni și Bechet. Bunăoară, colectiviștii din Dăbuleni vor ajunge la sfîrșitul anului 1959 să aibă 100 vaci cu lapte, 1.000 ovine, 5.000 păsări, 80 scroafe fătătoare și 50 de stupi. De asemenea, colectiviștii din Gîngiova vor spori numărul vacilor de lapte de la 36 capete cîte sînt în prezent la 100, al oilor de la 450 la peste 2.000, al porcilor de la 60 la aproape 500 capete etc.

In vederea sprijinirii gospodăriilor colective pentru procurarea animalelor de prăsilă și a executării construcțiilor necesare, colectiviștii din raion vor primi în acest an credite în valoare de aproape 10.000.000 lei.

Planul de măsuri privind dezvoltarea șeptelului în gospodăriile colective arată că în acest an numărul taurinelor trebuie să ajungă la 6.110 capete, al porcinelor la 4.000 capete, al ovinelor la aproape 40.000 capete, iar al păsărilor la 30.000. De asemenea, se va dezvolta stupăritul și creșterea viermilor de mătase.

Primele rezultate ale planului de măsuri privind dezvoltarea șeptelului au început să se vadă încă de pe acum. Astfel, numai în lunile martie și aprilie s-au achiziționat pentru gospodăriile colective peste 200 de vaci cu lapte.

O măsură menită să ducă la sporirea numărului de animale din prăsilă proprie este interzicerea sacrificării tineretului bun pentru prăsilă.

In ceea ce privește ameliorarea animalelor, planul de măsuri precizează că în acest an pe raion vor funcționa 10 stațiuni de însămînțări artificiale la oi, și alte două la vaci. Nu mai puțină grijă se da asigurării bazei furajere necesară hrănirii animalelor din gospodăriile colective. In acest scop este prevăzut să se însilozeze în acest an peste 40.000 tone furaje. Pînă la mijlocul lunii aprilie din cele 1.200 hectare planificate a se însămînța cu porumb siloz, colectiviștii însămînțaseră aproape 600 hectare. In plus, pentru consolidarea bazei furajere în gospodăriile colective din raion se vor însămînța în miriște mari suprafețe cu porumb furajer. De asemenea, se vor însiloza mari cantități cu plante de baltă ce se găsesc din abundență, otavele de fînețe, resturi legumicole etc. Pentru asigurarea bazei furajere gospodăria colectivă din Măceșu de Jos a însămînțat în această primăvară peste 40 de ha cu porumb pentru siloz, iar cea din Rojiște 80 de ha. In același timp, gospodăriile colective din raionul Gura Jiului și-au asigurat din vreme spațiul pentru însilozarea furajelor. Gospodăria colectivă din Nedeia, bunăoară, are pregătite 12 gropi, cea din Măceșu de Jos 27 de gropi cu o capacitate de 5 vagoane fiecare. Pînă la începutul lunii aprilie numărul gropilor de siloz pe raion se ridica la peste 300.

PAGINĂ REALIZATĂ de RADU SANDU și TRAIAN BÎLBIIE

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

O să fie ca la oraş

Pe şoseaua care duce de la Kiev la Belaia Ţerkov, se află Xaverovka, un mare sat ucrainean. Satul acesta nu se deosebeşte cu nimic de multe altele, dacă nu punem la socoteală că locuitorii săi au trebuit în două rînduri — după războiul civil şi după cel de-al doilea război mondial — să-l ridice din nou din ruine.

Sînt mulţi ani de cînd ţăranii din Xaverovka şi-au unit gospodăriile alcătuind artelul agricol „Prietenia". Colhozul lor s-a întărit an de an, bunăstarea colhoznicilor a crescut necontenit. Colhozul are acum ferme bune, un depozit de cereale, un atelier, o fabrică de cărămidă, o livadă minunată.

Preşedintele colhozului „Prietenia", Vasili Rubaniuk, ne-a arătat gospodăria.

— Venitul colhozului, ne-a spus el cu acest prilej, s-a ridicat anul trecut la 3.900.000 ruble. În anul 1958, s-au obţinut la noi 7.500 kg. de carne şi 36.200 litri de lapte la suta de hectare. Colhoznicii au primit pentru zilele muncă însemnate cantităţi de cereale şi nutreţuri, cum şi sume importante în numerar. După Congresul al XXI-lea al partidului, noi am hotărît ca planul de şapte ani pe care l-am întocmit să-l îndeplinim în numai cinci ani. În anul 1963 vom obţine 25.000 kg. de carne şi 100.000 litri de lapte la suta de hectare. La culturile de grîu vom obţine 2.800 kg. la hectar, iar la porumb — 7.500 kg. boabe şi 70.000 kg. masă verde.

În raportul prezentat la Congresul al XXI-lea al partidului, N. S. Hruşciov a vorbit despre necesitatea de a se transforma satele colhoznice în aşezări de tip orăşenesc, folosindu-se în acest scop toate posibilităţile moderne ale gospodăriei comunale şi deservirii culturale. Colhoznicii din artelul nostru şi-au cîntărit posibilităţile şi au hotărît ca în răstimpul acestor şapte ani, să se facă reconstrucţia generală a satului.

Acum poposesc des la Xaverovka numeroşi arhitecţi şi ingineri. Ei se grăbesc să pună la punct proiectele, pentru ca în timpul cel mai scurt să înceapă lucrările de construcţie.

Potrivit noului proiect general, în apropiere de sediul colhozului urmează să se amenajeze o piaţă centrală. Aici se vor construi clădiri publice, cu etaj: Casa de cultură cu o capacitate de 500 de locuri; în vecinătatea acesteia — Parcul de cultură şi odihnă; sediul consiliului de conducere al colhozului; Sovietul sătesc, cu oficiul poştal; un hotel, o ceainărie şi un combinat pentru deservirea populaţiei. În mijlocul pieţei se va înălţa un monument lui Vladimir Ilici Lenin.

Paralel cu şoseaua Kiev — Belaia Ţerkov, care străbate satul, se vor amenaja două străzi drepte. Arhitecţii au întocmit cîteva proiecte tip de case de locuit, cu 2-4 camere, bucătărie, baie, dependinţe. Toate casele vor fi electrificate şi echipate cu instalaţii de gaze naturale. Se prevede construirea mai multor case din blocuri prefabricate de beton armat.

Pînă la sfîrşitul anului 1959, va fi terminată prima etapă a reconstrucţiei satului Xaverovka. Se vor muta în case noi 50 de familii de colhoznici, îşi va deschide porţile Casa de cultură, elevii vor merge la o şcoală nouă, vor fi gata hotelul şi clădirile consiliului de conducere al colhozului şi Sovietului sătesc.

Străzile din Xaverovka vor deveni de nerecunoscut. Trotuarele din centrul satului vor fi asfaltate, iar cele de la periferie — pavate cu plăci de beton. Casele vor fi împrejmuite cu garduri frumoase. Pe străzi se vor instala şi mai multe felinare electrice. Fiecare casă va avea în jurul ei o grădină de 10—20 de ari.

Colhozul va construi din prefabricate de beton armat un grajd de vaci, cu curte mare, cu o sală de muls pentru 360—400 de capete. Va mai construi o cocină pentru 800 de porci, un mare coteţ de păsări ş.a.

Proiectul general a fost nu de mult pus în discuţie şi aprobat de colhoznicii din acest artel. Văzînd proiectele noilor case, colhoznica Alexandra Kovalenko a spus:

— Nici că se poate ceva mai bun! Electricitate, gaze, apă la robinet! Curat ca la oraş!...

M. KOVBA

In apărarea păcii

Ziarele au publicat zilele trecute, Apelul către oamenii muncii şi sindicatele din ţările Europei, elaborat de Comitetul organizatoric al Conferinţei sindicatelor şi a oamenilor muncii din Europa, pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, dezarmare şi interzicerea armei atomice. Această conferinţă organizată din iniţiativa Federaţiei Sindicale Mondiale va avea loc în zilele de 8—10 mai 1959, în localitatea Gorlitz-Zgorzelec, pe frontiera păcii Oder-Neisse.

După ce atrage atenţia asupra situaţiei create prin reînvierea şi activitatea primejdioasă a militariştilor revanşarzi şi a monopolurilor din Republica Federală Germană şi din Berlinul occidental, Apelul arată că semnarea Tratatului de pace cu Germania ar constitui răspunsul cel mai bun dat îngrijorării popoarelor, mijlocul cel mai de seamă pentru înlăturarea neliniştei care a cuprins sute de milioane de oameni.

„Cereţi ca miliardele care se cheltuiesc pentru cursa înarmărilor să fie folosite pentru progresul economic şi social, ca întrecerea paşnică să ia în sfîrşit locul competiţiei în domeniul înarmărilor! Cereţi încetarea experienţelor cu arma nucleară, interzicerea acestei arme şi dezarmarea generală" spune apoi Apelul.

Conştientă de gravitatea situaţiei create de politica dusă de cercurile imperialiste aţîţătoare de război, Federaţia Sindicală Mondială se adresează pe această cale tuturor oamenilor cinstiţi din Europa şi din lumea întreagă, cerîndu-le să lupte pentru înlăturarea primejdiei ce pluteşte asupra omenirii. Indiferent de opinia politică, de religie sau naţionalitate, nici un om al muncii nu doreşte ca din sîngele lui, al copiilor, părinţilor sau fraţilor săi, să-şi mărească bogătaşii grămezile de aur.

Fie că lucrează pe coastele cu lămîi înfloriţi din Italia sau în colhozurile bogate din U.R.S.S. Fie că muncesc în fabricile sau minele de cărbuni din Ruhr, din Donbas ori Urali, în uzinele de automobile din Franţa, în marile furnale din Uniunea Sovietică sau în laboratoarele din Moscova, Berlin, Paris ori Londra, pe întinsul Bărăganului sau în birourile şi laboratoarele din Bucureşti; toţi cei care-şi cîştigă pîinea din truda lor doresc să nu se mai abată un nou război asupra omenirii.

Numai simpla dorinţă nu poate înlătura însă primejdia. E necesar ca toţi oamenii cinstiţi să-şi unească forţele, să bareze calea aţîţătorilor la un nou război. Nesocotind voinţa popoarelor, cercurile imperialiste continuă goana înarmărilor şi intensifică pregătirile de război. Generalii vest-germani au scos uniformele hitleriste de la naftalină au desfăcut de pe mînecile lor vulturul şi crucea încîrligată şi au pus semnele N.A.T.O. Ei nu încetează să-şi zornăie pintenii, ameninţînd că sînt gata să pornească în marş la prima poruncă a monopoliştilor americani şi germani. In scopul stîrnirii unui nou război, Germania apuseană a trimis în S.U.A. 3.000 de soldaţi şi ofiţeri ca să fie instruiţi pentru mînuirea armei rachetă.

Inşişi conducători ai statului vest-german aţîţă în mod făţiş la război. După cum relata deunăzi agenţia D.P.A. într-una din telegramele sale, ministrul de război al R. F. Germane, Strauss, a cerut în discursurile sale, fără ocolişuri, ca la apropiatele tratative să se vorbească cu Uniunea Sovietică numai de pe „poziţiile de forţă".

Oamenii muncii de pretutindeni ţin să-i atragă atenţia D-lui Strauss că are memoria cam scurtă. De pe poziţiile de forţă a vorbit cu Uniunea Sovietică şi acela al cărui spirit domnii Adenauer şi Strauss vor să-l reînvie acum. Care a fost rezultatul acelui fel de a vorbi cu Uniunea Sovietică, se ştie. Uniunea Sovietică a înfrînt hitlerismul în propriul lui bîrlog, eliberînd milioane de oameni de sub robia lui.

Privitor la politica de înarmare şi pregătire a unui nou război dusă de guvernul federal de la Bonn, guvernul Uniunii Sovietice a adresat de curînd o notă diplomatică. In această notă, guvernul sovietic arată că admiţînd efectuarea de pregătiri în vederea unui război atomic şi urmărind înzestrarea Bundeswehrului cu arma atomică şi arma rachetă, guvernul Germaniei occidentale încalcă condiţiile stabilite de către puterile aliate după zdrobirea Germaniei hitleriste. Guvernul sovietic protestează împotriva acestor încălcări şi atrage atenţia guvernului federal că „în cazul izbucnirii unei conflagraţii militare în Europa, existenţa armei rachetă şi armei nucleare în R. F. Germană o va pune sub raport militar într-o situaţie extrem de primejdioasă sau, mai exact, disperată".

Nu încape îndoială că dacă ar izbucni un nou război, capitalismul ar pieri de pe faţa pămîntului. Lucrul acesta e sigur, aşa cum este sigur, că după noapte vine întotdeauna ziua. Dar cîte suferinţe pricinuieşte un război? De aceea, oamenii muncii din întreaga lume îşi întăresc rîndurile sub steagul Federaţiei Sindicale Mondiale, în apărarea păcii. Ei cer tuturor oamenilor cinstiţi din toate ţările să-şi ridice glasul pentru ca la apropiata conferinţă a miniştrilor de externe să se ajungă la înţelegere în vederea întăririi colaborării între ţări, a interzicerii armei nucleare şi pentru dezarmare.

Steagul păcii îşi fîlfîie faldurile în toate ţările lumii. Să-l ridicăm sus, tot mai sus, spre binele copiilor noştri şi al întregii omeniri.

SPORT

Un meci de fotbal la Buftea

Terenul de sport din Buftea e simplu, fără tribune şi fără instalaţiile speciale ale marilor stadioane de la oraşe. El are numai două porţi cu plase pentru jocurile de fotbal sau handbal şi este împrejmuit cu un gard de sîrmă. Acest lucru însă, nu-i împiedică pe amatorii de sport din Buftea să participe în număr foarte mare şi cu mult entuziasm la întrecerile sportive ce au loc aci în fiecare duminică şi în celelalte zile de sărbătoare. De acest lucru ne-am putut convinge zilele trecute cînd s-a disputat meciul de fotbal dintre echipele „Unirea" Buftea şi „Unirea" G.A.S. Mînăstirea, care a contat pentru campionatul regiunii Bucureşti. Încă cu mult timp înainte de începerea partidei peste 1.500 de spectatori au fost prezenţi la teren pentru a-şi încuraja echipa locală. Şi spre satisfacţia lor echipa favorită a cîştigat meciul cu scorul de 2—1. Dar iată, cine sînt componenţii echipelor care au furnizat această frumoasă întrecere sportivă.

„Unirea"-Buftea cuprinde o serie de muncitori de la fabrica de vată, aşa cum sînt Ştefan Badea, M. Lambrache, Petre Finta etc. Iar echipa „Unirea" din Mînăstirea numără o serie de muncitori care lucrează pe ogoarele gospodăriei. De pildă, Ion Oprea este tractorist; Ion Gheorghe strungar la gospodăria de stat Mînăstirea; Constantin Băran este mecanic de întreţinere; N. Stancu e motorist; Dumitru Neagu tehnician agronom. Aceştia se bucură de frumoasă simpatie în rîndurile lucrătorilor de la gospodăria agricolă de stat din comuna Mînăstirea, a cărei asociaţie sportivă numără în prezent peste 400 de membri înscrişi în U.C.F.S. Ei practică cu multă plăcere voleiul, şahul, trînta etc.

Iată încă un exemplu concret de felul cum oamenii muncii din mediul sătesc împletesc activitatea profesională de toate zilele, cu activitatea sportivă recreativă.

M. LERESCU

Sarcini de seamă ale organizaţiilor sindicale

(Urmare din pag. I-a)

să fie realizarea angajamentelor luate pentru obţinerea de cît mai mari economii în scopul reducerii continue a preţului de cost al produselor. In această privinţă poate fi urmat exemplul unor mecanizatori ca: Vasile Gheorghe şi Gheorghe Sîrbulescu de la S.M.T. Obîrşia — regiunea Craiova, I. Preda de la gospodăria de stat Drăgăneşti-Ploeşti sau N. Cristea de la gospodăria de stat Berea Barbu-Galaţi care în primăvara aceasta, deşi au obţinut depăşiri importante de plan, au realizat economii de seamă la carburanţi şi piese de schimb.

Se impune deci ca organele sindicale şi administrative să analizeze periodic rezultatele obţinute de cei aflaţi în întrecere, în scopul cunoaşterii şi extinderii metodelor de lucru înaintate folosite de către fruntaşii care obţin rezultate ca cele de mai sus.

Trebuie acordată toată atenţia măririi numărului de brigăzi permanente în S.M.T.-uri, de brigăzi de mecanizare completă în G.A.S.-uri, însuşirii unor iniţiative cum este cea de a se lucra un hantru zilnic peste normă sau de a se obţine depăşirea planului anual de lapte de la fiecare vacă furajată, ca şi a altora menite a duce la creşterea producţiei şi productivităţii muncii.

Forma cea mai eficace de atragere a maselor de muncitori la organizarea şi conducerea producţiei, o constituie consfătuirile de producţie. In expunerea făcută la şedinţa de constituire a consiliului sindical orăşenesc Bucureşti din 1958, tovarăşul Gheorghe Apostol a arătat că „în cadrul consfătuirilor de producţie este necesar să se discute problemele legate de mai buna organizare a producţiei, de mărirea indicilor de utilizare a maşinilor, de îmbunătăţirea procesului tehnic, de introducerea tehnicii noi, de ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost".

In numeroase S.M.T.-uri cum sînt: Frumuşica-Iaşi, Carei-Baia Mare sau gospodării de stat ca: Jegălia-Constanţa, Odobeşti-Galaţi şi altele, organele sindicale îi mobilizează pe muncitori să participe cu regularitate la consfătuirile de producţie. In această privinţă, un rol important revine preşedintelui comitetului sindical din fiecare gospodărie de stat — care, potrivit recentei Hotărîri a partidului şi guvernului — face parte din Consiliul G.A.S. şi poate să contribuie şi pe această cale la o cît mai bună organizare a consfătuirilor de producţie.

Nu e lipsit de interes să arăt că la gospodării de stat care azi sînt fruntaşe, ca de pildă, Stupina, regiunea Constanţa, Teremia Mare-Timişoara, tocmai datorită bunei organizări a consfătuirilor de producţie şi rezolvării cu sprijinul acestor consfătuiri a unor probleme importante pentru buna desfăşurare a producţiei au putut fi înlăturate multe deficienţe ce se iveau aci în anii trecuţi iar unităţile respective au devenit rentabile.

Printre problemele importante care stau în faţa comitetelor sindicale şi a conducerilor administrative din unităţile agricole de stat, este şi dezvoltarea mişcării de inovaţii şi raţionalizări. Numai în anul 1958, în sectorul agricol de stat au fost aplicate de pildă, 1.208 inovaţii ale căror economii antecalculate s-au ridicat la 10.434.202 lei. Aceste inovaţii au contribuit în mare măsură la creşterea productivităţii muncii, la reducerea efortului fizic al oamenilor şi la scăderea preţului de cost. Totuşi, se constată că în unele unităţi, această problemă nu este privită cu atenţia cuvenită de către unele organe sindicale şi administrative. Se impune ca acestea să ia o atitudine fermă şi combativă faţă de manifestările de birocratism şi tergiversări în studierea şi rezolvarea propunerilor de inovaţii, şi să ceară tragerea la răspundere a acelora care pun piedici în aplicarea şi generalizarea inovaţiilor acceptate, care nu acordă la timp stimulentele materiale cuvenite inovatorilor şi raţionalizatorilor.

O deosebită însemnătate trebuie să acorde comitetele sindicale muncii culturale educative de masă, strîns legată de sarcinile de producţie. Procedează bine comitetele sindicale de la S.M.T.-uri cum sînt: Sibiu-regiunea Stalin, Freidorf-Timişoara sau gospodării de stat ca Giarmata-Timişoara, Secueni-Bacău şi altele, unde la gazetele de perete în emisiunile staţiunilor de radioficare, în programele formaţiilor artistice, sînt abordate problemele curente ale producţiei, sînt popularizaţi fruntaşii şi criticate lipsurile existente.

Este necesar ca pe viitor, în unităţile agricole de stat activitatea culturală să sprijine în mai mare măsură cabinetele tehnice, concursurile de inovaţii, cursurile profesionale şi să răspîndească metodele de muncă înaintate.

Organele sindicale şi administrative au datoria să pună totodată în centrul activităţii lor, grija faţă de om. In anii regimului de democraţie populară, statul nostru a acordat unităţilor agricole de stat credite importante pentru construirea de noi ateliere mecanice, remize, grajduri şi alte construcţii necesare producţiei — ca şi numeroase grupuri sociale, apartamente pentru familişti, cluburi etc. Totodată, în sectorul agricol de stat, prin îmbunătăţirea sistemului de salarizare a lucrătorilor, aceştia realizează cîştiguri cu mult mai mari decît în anii trecuţi. Totuşi, e necesar ca organele sindicale să stimuleze în continuare interesul pentru creşterea calificării profesionale a muncitorilor, să vegheze la corecta aplicare a normelor, să ia măsurile necesare pentru protecţia muncii, pentru plata la vreme a salariilor şi premiilor cuvenite, să lupte pentru a crea condiţii cît mai bune de muncă şi de trai.

Ziua de 1 Mai constituie o puternică manifestare a dragostei şi ataşamentului oamenilor muncii din agricultură faţă de partidul şi statul nostru democrat-popular, a hotărîrii lor de a contribui tot mai mult la înflorirea patriei noastre. In puţinele zile ce au mai rămas pînă la 1 Mai, să intensificăm întrecerea socialistă pentru a termina lucrările de primăvară, să pregătim maşinile pentru buna întreţinere a culturilor şi pentru muncile de recoltare din acest an. In felul acesta vom contribui în şi mai mare măsură la obţinerea de producţii bogate, la întărirea economică a patriei noastre scumpe, la lupta pentru pace şi progres social în lumea întreagă.

Destinul ţăranilor muncitori din ţara cu stăpîni şi slugi

Inşelaţi pînă în ultima zi

Cum dai cu ochii de ţăranul muncitor Kurt Skolik înţelegi că omul acesta a dus-o tare greu în ultimii ani.

Cu multă amărăciune povesteşte Kurt Skolik despre viaţa mizeră pe care a dus-o în Germania de vest. Adevărată viaţă de sclav. El urăşte din tot sufletul pe cei de teapa lui Adenauer, care îşi bat joc de toţi oamenii muncitori. Cu groază şi dezgust se gîndeşte Skolik înapoi, la ultimii ani care au trecut. Mai întîi a fost căruţaş, apoi pe rînd muncitor agricol, mulgător şi mînă ieftină de lucru pentru bogătaşi. Apoi din nou slugă. Inşelat pînă la ultima zi. Pînă de curînd el a trudit din greu, pentru 35 de mărci săptăminal, pe pămîntul unui chiabur din Rumeln, raionul Mörs. Ziua de lucru o începea la orele trei şi jumătate dimineaţa şi o sfîrşea seara la orele opt.

Astfel, l-a putut cunoaşte, chiar mai mult decît ar fi dorit, pe stăpînul care îl trata ca pe o vită.

Pe micii ţărani muncitori chiaburul îi denumea „bieţi oameni" pe care trebuie să-i ajuţi. În realitate el gîndea cu totul altfel. Împrumuta bani ţăranilor pentru ca să-şi poată cumpăra maşini, iar cînd aceştia nu puteau respecta termenul fixat pentru achitarea datoriilor, le lua şi cenuşa din vatră. Cel puternic îl mănîncă pe cel slab. Remuşcări nu există. In felul acesta au fost lichidate multe gospodării mici şi mijlocii ale ţăranilor muncitori din Germania occidentală.

— Şi în Germania de vest se merge pe linia gospodăriilor mari, dar cu totul diferit faţă de Republica Democrată Germană — spune Kurt Skolik. In comuna Rumeln există astăzi chiaburi. Ei sînt acei care ocupă toate locurile în Consiliul comunal şi tot ei se numără printre puţinii care ţin cu Adenauer.

Sătul de mizerie şi suferinţă, Kurt Skolik s-a hotărît să treacă în Republica Democrată Germană. Şi, într-o bună zi şi-a luat bocceluţa în spate şi a plecat.

Ce-i drept el a avut emoţii mari, cînd, a dat prima oară, la Wartha, de miliţia zonală din partea democrată a Germaniei. Curînd a răsuflat însă uşurat, cînd un tînăr ofiţer i-a zîmbit prietenos şi i-a urat numai bine în drumul lui.

Aceeaşi soartă au avut-o în Germania apuseană şi ţăranii muncitori Helmut Wickert şi Willi Schriever, care au lucrat la moşierul milionar Niermann din Anstel, raionul Grevenbroich. Nici unul din ei n-au avut fericita ocazie să-l cunoască personal vreodată pe stăpînul lor. In schimb îl ţin minte pe administratorul acestuia, care îi mîna la lucru ca pe vite.

Numărul crescînd al celor care părăsesc Germania occidentală pentru a-şi făuri o viaţă nouă în Republica Democrată Germană dovedeşte cu prisosinţă diferenţa dintre cele două Germanii.

(din ziarul „DER FREIE BAUER")

Două ŞTIRI

Telegramele ne-au adus de curînd două ştiri. Fiecare dintr-alt continent şi amîndouă de la mari, foarte mari depărtări de ţara noastră.

Iată pe cea dintîi

Din Asia.

In Republica Democrată Vietnam — după cum arată ziarul „Nhan Dan", grupurile ţărăneşti de într-ajutorare reunesc aproape 68 la sută din numărul total al gospodăriilor ţărăneşti din R. D. Vietnam.

De asemenea, nu de mult, mişcarea pentru crearea cooperativelor de producţie, pe baza grupurilor de într-ajutorare, a luat un avînt deosebit.

In momentul de faţă există în R. D. Vietnam aproximativ 7.000 de cooperative de producţie.

Şi a doua ştire:

Din Africa şi din viaţa celor care trăiesc din munca pămîntului.

In colonia Congo Belgian din Africa, unde asuprirea exploatării colonialiste a luat astfel de proporţii încît poporul s-a ridicat la lupta pentru libertate, mor în fiecare an 100.000 de locuitori. Motivul? Tuberculoza, frigurile galbene şi lepra.

Numai cu 5 la sută din bogăţiile furate din Congo Belgian, populaţia băştinaşă ar putea să învingă boliie şi să-şi ridice nivelul de viaţă.

In rîndurile populaţiei africane din Uniunea Sud-Africană, mortalitatea infantilă ajunge la 200—300 copii la mia de copii născuţi. In această ţară, doar jumătate din cei născuţi ating vîrsta de 16 ani. De pildă, în colonia engleză Uganda, mor 400 copii din 1.000.

Pentru învăţămînt, guvernul Rodeziei a cheltuit cîte 21 lire sterline de fiecare şcolar alb şi numai 11 şilingi (de 40 de ori mai puţin) pentru fiecare şcolar african.

Iar în colonia portugheză Mozambic, din cei 6 milioane de oameni care formează populaţia africană există doar un singur om cu studii universitare.

★

Două ştiri.
E limpede.
Deci, fără comentarii...

ANTON ALEXE

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scinteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".